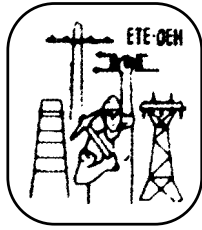

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ. Γραφείο
ΚΑΔ
Αριθμός Άδειας
5347

ΚΩΔ. ΑΔΕΙΑΣ: 3115

ΕΝΩΤΙΚΟ ΒΗΜΑ

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΕΗ (ΕΤΕ - ΔΕΗ)

ΣΤΟΥΡΝΑΡΗ 73-75 • 104 32 ΑΘΗΝΑ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ - ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2011 • Αρ. ΦΥΛΛΟΥ 205 • ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΕΥΡΩ 0,03

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΤΕ/ΔΕΗ

Αθήνα, Δεκέμβριος 2011

Σπάμε

τα δεσμά του Μνημονίου

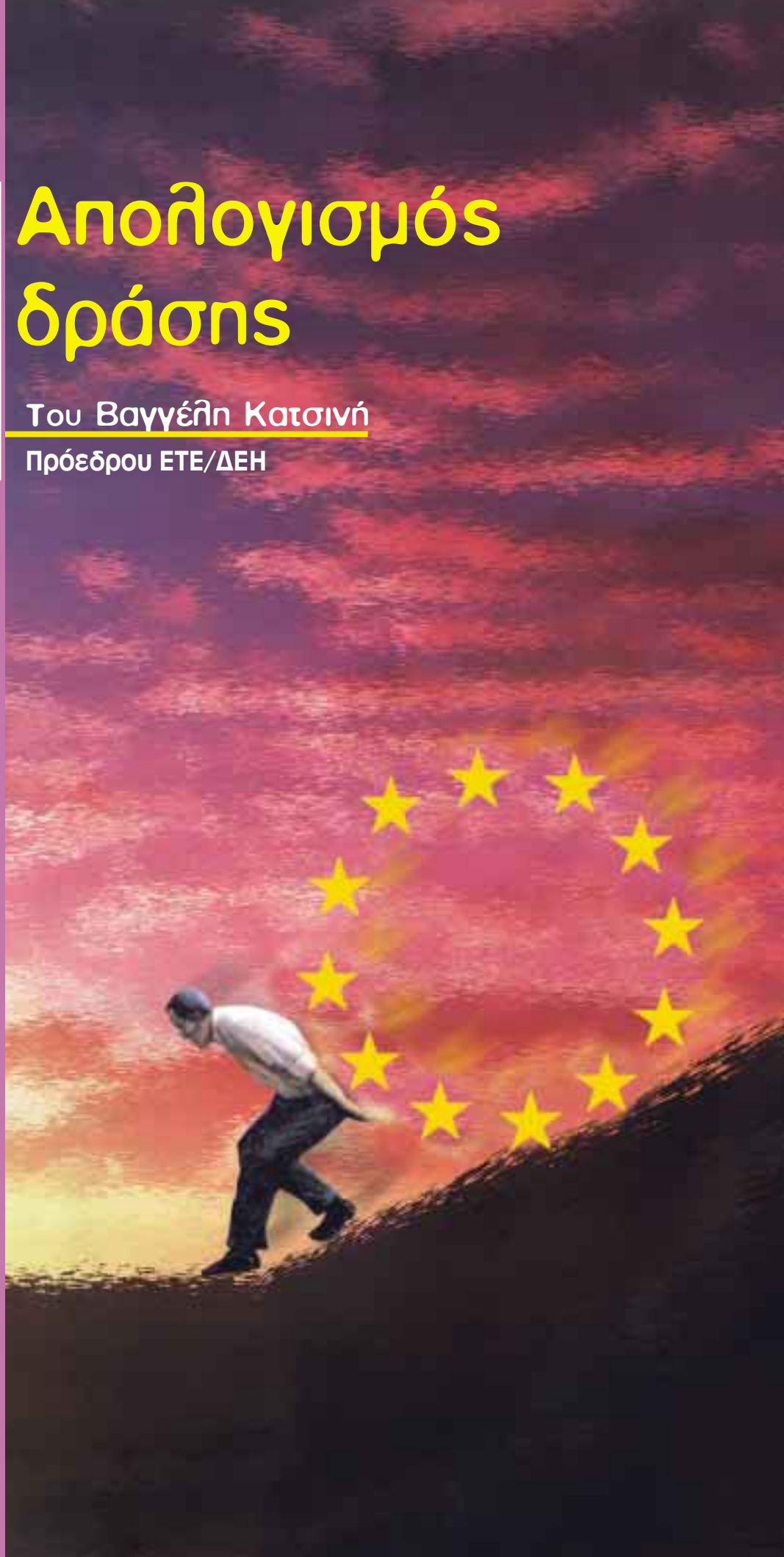

Αποηολογισμός δράσης

Του Βαγγέλη Κασινή

Πρόεδρου ΕΤΕ/ΔΕΗ

Η Ευρώπη ή
θα αλλάξει
ρότα ή θα
αυτοδιαλυθεί.
Με αντιλαϊκές
αποφάσεις και
βάρβαρες
νεοφιλε-
λεύθερες
πολιτικές δεν
έχει μέλλον
και προοπτική.
Σε αυτή την
Ευρώπη, με το
απάνθρωπο και
αντικοινωνικό
μοντέλο,
για είναι η
επιλογή:
**ΟΧΙ και
πάλι ΟΧΙ**

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι: Το 50^ο Γενικό Συμβούλιο της Ένωσής μας πραγματοποιείται εν μέσω πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών εξελίξεων, διαμορφώνοντας ένα ιδιαίτερα αρνητικό περιβάλλον, για τον κόσμο της εργασίας.

Βιώνουμε πρωτοφανή για τη μεταπολεμική ιστορία του τόπου επίθεση. Θεμελιώδη δικαιώματα πλήττονται, κατακτήσεις δεκαετιών ανατρέπονται, εισοδήματα καταποντίζονται, η Ελλάδα του 2011 μετατρέπεται σε παράδεισο της εργοδοτικής αυθαιρεσίας.

Η κυβέρνηση με το «καλημέρα» της ανάληψης των καθηκόντων της, υπογράφει το **ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑΣ**, που μεταφράζεται σε μειώσεις αποδοχών, σε απορύθμιση της αγοράς εργασίας, σε ισοπέδωση του κοινωνικού κράτους, σε διάλυση και ξεπούλημα Δημοσίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων.

Ενάμιση χρόνο μετά, η εφαρμογή του μνημονίου υποθηκεύει το μέλλον μας και την προοπτική της χώρας. Τα σκληρά μέτρα, οδηγούν τη συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών στην φτώχεια, την εξαθλίωση, την ανέχεια και την απόγνωση.

Το **«ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΣΩΤΗΡΙΑΣ»** οδηγεί την χώρα και την κοινωνία στην χρεοκοπία. Οι εμπνευστές του δεν ενδιαφέρονται για την ανόρθωση της οικονομίας, αλλά επιζητούν μεθόδους ώστε να διασφαλίσουν ότι θα πάρουν πίσω τα χρήματά τους οι τοκογλύφοι δανειστές.

Σε αυτήν την πρωτόγνωρη εποχή, με την εργατική τάξη να δοκιμάζεται στο σύνολό της, την κοινωνία να στενάζει υπό το βάρος του μνημονίου, το **50^ο ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ** της **ΕΤΕ/ΔΕΗ**, έχει ξεχωριστή σημασία.

Οι εργαζόμενοι, με αγωνία περιμένουν τα αποτελέσματα και τα συμπεράσματα που θα προκύψουν, αλλά και τις προτάσεις που θα κατατεθούν, καθώς γνωρίζουν ότι τα παραπάνω θα αποτελέσουν την πυξίδα δράσης για την επόμενη κρίσιμη περίοδο.

ΔΙΕΘΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Πριν προχωρήσουμε στον απολογισμό δράσης είναι απαραίτητο να κάνουμε μια σύντομη αναφορά στην γενικότερη οικονομικό-πολιτική συγκυρία, μέσα στην οποία ενεργούμε ως συνδικάτο και εργαζόμενοι.

Θα ξεκινήσουμε με μερικά ερωτήματα που μοιάζουν αναπάντητα:

- Υπάρχει άραγε «διεθνής οικονομική κρίση»;
- Η «κρίση είναι κρίση» του χρηματοπιστωτικού συστήματος;
- Είναι «κρίση του καπιταλισμού» που έφτασε στα όριά του;

Η απάντηση είναι ξεκάθαρη: Η παγκόσμια «οικονομική κρίση», είναι «κρίση» της δυτικής οικονομίας, και προπαντός της αμερικανικής και του παρασιτικού μοντέλου που επέβαλε στην παγκόσμια οικονομία.

Είναι «κρίση» του «άκρατου νεοφιλελευθερισμού» και των ανέλεγκτων χρηματοπιστωτικών αγορών, που φανερώνει την χρεοκοπία ενός ολόκληρου συστήματος ιδεών και πολιτικής διαχείρισης, αλλά και του ίδιου του καπιταλισμού.

Είναι πρόδηλο: Ο νεοφιλελευθερισμός που κυριάρχησε τα τελευταία 30 χρόνια, αποδεικνύεται **ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟΣ** και εντελώς ανίκανος να λύσει κρίσιμα οικονομικά προβλήματα και ως φυσιολογικό αποτέλεσμα προκύπτουν τα αδιέξοδα που σωρεύτηκαν και ξεσπάνε σήμερα σε όλους τους τομείς της οικονομικής και κοινωνικής ζωής.

ΤΡΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ, το φαινόμενο της κρίσης λαμβάνει διαστάσεις επιδημίας. Ξεκίνησε απ' την αντίπερα όχθη, την μητρόπολη του καπιταλισμού, απλώθηκε στη Γηραιά Ήπειρο και απειλεί με δημοσιονομική κατάρρευση τις πιο αδύναμες χώρες της Ευρωζώνης, τις χώρες του Ευρωπαϊκού Νότου και την Ελλάδα.

Η Ευρώπη της Δημοκρατίας, της προόδου και των κοινωνικών κατακτήσεων, παραχωρεί τη θέση της στις αγορές, τους τραπεζίτες, στη φτώχεια και την οπισθοδρόμηση. Μια ματιά σ' όσα διαδραματι-

Βιώνουμε πρωτοφανή για τη μεταπολεμική ιστορία του τόπου επίθεση. Θεμελιώδη δικαιώματα πλήττονται, κατακτήσεις δεκαετιών ανατρέπονται, εισοδήματα καταποντίζονται, η Ελλάδα του 2011 μετατρέπεται σε παράδεισο της εργοδοτικής αυθαιρεσίας.

ζονται σήμερα στην Ε.Ε, οδηγεί σε φριχτές διαπιστώσεις.

Χώρες με σοβαρότατα οικονομικά και κοινωνικά προβλήματα, άνθρωποι χωρίς δουλειά, με ελάχιστα ή διαρκώς μειούμενα εισοδήματα, με συνεχώς συρρικνούμενα δικαιώματα, στην υγεία, ασφάλιση, μάθηση κλπ. Θεμελιώδη πολιτικά και δημοκρατικά δικαιώματα πλήττονται ανεπανόρθωτα, κατακτήσεις δεκαετιών ανατρέπονται.

Η χρηματοπιστωτική κρίση των τραπεζών, μετατράπηκε σε δημοσιονομική κρίση των κρατών και στη συνέχεια οι χειρισμοί αντιμετώπισής της προκάλεσαν μια ακόμη βαθύτερη πολιτική κρίση, η οποία απειλεί να μην αφήσει τίποτα όρθιο στην πολύπαθη Γηραιά Ήπειρο.

Τα «σταθεροποιητικά προγράμματα», δεν στάθηκαν ικανά να αναχαιτίσουν την κρίση και να προστατεύσουν τις ευρωπαϊκές οικονομίες, αφού στηρίζονται σε νεοφιλελεύθερες πολιτικές λιτότητας που διευρύνουν την ύφεση. Τρία χρόνια μετά και ενώ διατίθενται τεράστια ποσά για την στήριξη του τραπεζικού συστήματος, η δημοσιονομική δυσπραγία, **αντί να υποχωρεί, βαθαίνει.**

Όσο για την ελληνική «δημοσιονομική κρίση» (όπως ψευδεπίγραφα την βάφτισαν οι Ευρωπαίοι ηγέτες), αποδεικνύεται απλά η κορυφή του παγόβουνου. Η κρίση δανεισμού, που ξεκίνησε από την Ελλάδα, σήμερα εξαπλώνεται σαν επιδημία και απειλεί με κατάρρευση το ενιαίο ευρωπαϊκό οικοδόμημα.

Κατά συνέπεια, το πρώτο συμπέρασμα που βγαίνει είναι ότι η κρίση δεν αφορά μόνο την Ελλάδα και ότι τα αίτια της κρίσης, δεν προκύπτουν μόνο από ελληνικές «ιδιομορφίες και παθογένειες».

Το πρόβλημα έχει συνέχεια και προεκτάσεις. Το ντόμινο απειλεί την Πορτογαλία, την Ισπανία αλλά και την Ιταλία, από τις μεγαλύτερες οικονομίες του πλανήτη και σίγουρα στη ζώνη του ευρώ, «τα ελλείμματα του Νότου, είναι πλεονάσματα του Βορρά».

Η Ευρώπη της προόδου επιστρέφει στο μεσαίωνα. Μέσα σε λίγους μήνες αναιρούνται επιτεύγματα πολλών δεκαετιών, πχ: (κατεδάφιση του κράτους πρόνοιας, σκληρά μέτρα λιτό-

τητας, συνεχώς κλιμακούμενη ακρίβεια, απαξίωση της εργασίας, ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, ανεργία, συρρίκνωση της αγοραστικής δύναμης, ιδιωτικοποίηση και παράδοση του δημόσιου πλούτου και των κοινωνικών αγαθών στο ιδιωτικό κεφάλαιο).

Αντί η κρίση να αποτελέσει την αιτία για εγκατάλειψη του αποτυχημένου καπιταλιστικού οικονομικού μοντέλου, λειτουργεί προς την αντίθετη κατεύθυνση, την ενδυνάμωση και επέκταση του νεοφιλελευθερισμού, μέχρι τις έσχατες συνέπειές του.

Οι Ευρωπαίοι ηγέτες αποδεικνύονται κατώτεροι των περιστάσεων, των αναγκών των καιρών και των απαιτήσεων των κοινωνιών για μια Ευρώπη ενιαία, ισχυρή και αλληλέγγυα.

Οι πολίτες της Ευρώπης δεν είπαν την τελευταία λέξη. Οι πρόσφατες απεργιακές συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας, σε όλα τα μήκη και πλάτη της Ευρωπαϊκής Ηπείρου, αποτελούν το πιο ελπιδοφόρο μήνυμα.

Οι μεγάλες απεργίες στην Πορτογαλία, την Ισπανία και τη Γαλλία, οι νέες μεγάλες διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν ή πραγματοποιούνται στην Ιταλία, την Ιρλανδία και Ισπανία δείχνουν ότι οι Ευρωπαίοι εργαζόμενοι δεν είναι διατεθειμένοι να ανεχτούν τη συνέχιση αυτών των πολιτικών.

Αντίστοιχα, οι εργαζόμενοι στην Ελλάδα, που και αυτοί πλήττονται από τις πολιτικές του μνημονίου, με δραματικές περικοπές σε μισθούς, ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα, παίρνουν δύναμη από τον ενωτικό αγώνα των Ευρωπαίων εργαζομένων.

Τα συλλογικά κινήματα, οι κοινωνικές μορφές δράσης, το συνδικαλιστικό κίνημα, πρέπει άμεσα να συναντηθούν σε ένα ευρύτερο λαϊκό, κοινωνικό κίνημα, σε ένα κίνημα κοινωνικής αλληλεγγύης, αντίστασης και διεκδίκησης, να υψώσουν φραγμό στις απολύσεις, τις μειώσεις μισθών και συντάξεων, τη βαρβαρότητα στις εργασιακές σχέσεις, να ακυρώσουν, να ανατρέψουν το μνημόνιο.

Το μήνυμα των λαών έχει αποδέκτες: «Να πάψουν, επιτέλους οι **ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ,** να βομβαρδί-

Η Ευρώπη της Δημοκρατίας, της προόδου και των κοινωνικών κατακτήσεων, παραχωρεί τη θέση της στις αγορές, τους τραπεζίτες, στη φτώχεια και την οπισθοδρόμηση. Μια ματιά σ' όσα διαδραματίζονται σήμερα στην Ε.Ε, οδηγεί σε φριχτές διαπιστώσεις.

Απολογισμός δράσης

(Απρίλιος '10 - Οκτώβριος '11)

ζουν τους ανθρώπους με καμουφλαρισμένες αντιλαϊκές πολιτικές».

Όσο το δημοκρατικό και κοινωνικό έλλειμμα μεγαλώνει, όσο οι αρνητικές για τους εργαζόμενους επιλογές συσσωρεύονται, τόσο οι κοινωνικές εντάσεις θα διογκώνονται και θα μετατρέπονται σε πολιτικό θυμό κατά των γραφειοκρατών των Βρυξελλών.

Η Ευρώπη ή θα αλλάξει ρότα ή θα αυτοδιαλυθεί. Με αντιλαϊκές αποφάσεις και βάρβαρες νεοφιλελεύθερες πολιτικές δεν έχει μέλλον και προοπτική. Σε αυτή την Ευρώπη, με το απάνθρωπο και αντικοινωνικό μοντέλο, μια είναι η επιλογή: ΟΧΙ και πάλι ΟΧΙ.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ - ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η ελληνική οικονομία βρέθηκε πρώτη, σε συνδυασμό με τα χρόνια διαρθρωτικά της προβλήματα, στη δίνη των κερδοσκοπικών επιθέσεων των «αγορών» και των παρασιτικών «οίκων αξιολόγησης».

- **Γιατί όμως η πατρίδα μας βρέθηκε να είναι ένας από τους πιο ασθενείς κρίκους του ευρωπαϊκού οικονομικού οικοδομήματος;**
- **Γιατί τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας δεν αντιμετωπίστηκαν στα χρόνια του μεταπολιτευτικού κύκλου;**
- **Τί οδήγησε την Ελλάδα στα πρόθυρα της οικονομικής χρεοκοπίας;**
- **Ποιός και τι δημιούργησε το δυναμικό της κρίσης χρέους σε εθνικό επίπεδο;**

Το δημιούργησε η ιδιοποίηση του δημόσιου πλούτου από μια ιδιότυπη συμμαχία τραπεζιτών, χρηματιστών, φοροφυγάδων, κρατικοδίαιτων επιχειρηματιών και πολιτικών. Το δημιούργησε ένας ιδιότυπος τρόπος πολιτικής δράσης και συμπεριφοράς, η συνάντηση «αιτημάτων» και «προσφορών»,

μεταξύ πολιτικών, επιχειρηματιών και κυβερνήσεων.

Το δημιούργησε ο ξύλινος πολιτικός λόγος κάθε απόχρωσης και η κομματική ιδιοκτησιακή αντίληψη. Το δημιούργησε το σαθρό πελατειακό σύστημα, που αντικατέστησε την πολιτική. Το δημιούργησε η απομάκρυνση από την Πολιτική. Το δημιούργησε ο τρόπος, που κυβερνήθηκε στην ακυβερνησία του, ο τόπος επί δεκαετίες.

Ποιός μπορεί άραγε να απαντήσει, σήμερα, πειστικά γιατί η Ελλάδα δεν είναι μια χώρα ανάπτυξης; Μια βαριά βιομηχανία του τουρισμού και του πολιτισμού; Μια παγκόσμια διατροφική υπερδύναμη; Μια χώρα ενεργειακού και ορυκτού πλούτου;

Κράτος «υπό κηδεμονία». Πριν ενάμιση χρόνο, η εφαρμογή του Μνημονίου και οι δανειακές συμβάσεις με όρους, αποικιακής εξάρτησης οδήγησαν σε σημαντική υποχώρηση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, σε οριζόντιες μειώσεις μισθών και σε αυξήσεις φόρων, σε ελαστικοποίηση των εργασιακών σχέσεων, σε απορύθμιση του κοινωνικού κράτους.

Υπό το κράτος των απειλών της Τρόικα και των δανειστών, η κυβερνητική πλειοψηφία αποφάσισε την πλήρη απορύθμιση του κοινωνικού κράτους, τον εργασιακό μεσαίωνα στις εργασιακές σχέσεις, τις μαζικές απολύσεις στο δημόσιο τομέα.

Η Κυβέρνηση έβαλε την υπογραφή της σε μια «δανειακή σύμβαση» που οδηγεί τη χώρα όχι σε ένα καλύτερο μέλλον, αλλά σε ένα σκοτεινό παρελθόν, όπου τα πάντα διαλύονται προκειμένου να πετύχουμε τους στόχους που οι ξένοι δυνάστες μας επέβαλλαν.

Το χρονικό της βαρβαρότητας. Τον Μάιο του 2010, η κυβέρνηση και ο πρωθυπουργός, μας ανακοίνωναν την ένταξη της χώρας σε καθεστώς μνημονίου. Ζητήθηκε μάλιστα η 'συναίνεση' του ελληνικού λαού με την υπόσχεση ότι οι θυσίες θα ανταμείβονταν σε βάθος τριετίας.

Κόψιμο μισθών, κούρεμα συντάξεων, αύξηση φορολογίας, όλα στο βωμό του μνημονίου με την ελπίδα ότι σε τρία χρόνια θα επανακτήσουμε το χαμένο έδαφος των κατακτήσεων.

Το μήνυμα των λαών έχει αποδέκτες: «Να πάψουν, επιτέλους οι ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΕΣ ΤΟΥ ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΙΣΜΟΥ, να βομβαρδίζουν τους ανθρώπους με καμουφλαρισμένες αντιλαϊκές πολιτικές»

Ένα χρόνο μετά, τον Μάιο του 2011, ομολογείται από την Κυβέρνηση η αποτυχία της οικονομικής της πολιτικής, παρά τις θυσίες των εργαζομένων και το «κοινωνικό» κόστος.

Υιοθετείται και ψηφίζεται το Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα, **ένα δεύτερο μνημόνιο ακόμη σκληρότερο από το πρώτο**, που κινείται στον ίδιο αδιέξοδο δρόμο. Με μεγαλύτερη συμπίεση του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, διάλυση του κοινωνικού ιστού, εκποίηση της δημόσιας περιουσίας και του εθνικού πλούτου.

Ελάχιστους μήνες μετά, οι ίδιοι άνθρωποι που διατυμπάνιζαν ότι νέα μέτρα δεν επρόκειτο να ληφθούν, επανέρχονται και μας ζητούν επιπλέον θυσίες. Με πρόσχημα την 6^η δόση του δανείου, μας προβάλλουν ένα νέο εκβιαστικό δίλημμα: **ή δεχόμαστε και νέα δυσβάστακτα μέτρα ή χάνουμε την 6η δόση και κηρύττουμε στάση πληρωμών.**

Η συνέχεια γνωστή, ακολουθούν νέα αντιλαϊκά μέτρα, νέα λεηλασία, νέος κοινωνικός ρατσισμός που μεταφράζεται σε «ενιαίο φτωχολόγιο και εργασιακή εφεδρεία», παράδοση και της τελευταίας γραμμής άμυνας των εργαζόμενων, της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε.

Και στο βάθος κούρεμα. Ενάμιση χρόνο μετά φτάνει το πλήρωμα του χρόνου. Οι «σωτήρες» μας, παρά τις κατά καιρούς υποσχέσεις τους, ότι δεν έχει παρακάτω, προετοιμάζουν το έδαφος, για ακόμη πιο δύσκολες μέρες.

Η Τρόικα των δανειστών κατευθύνει τους Έλληνες στην αγχόνη της εξαθλίωσης και τη χώρα στην «ελεγχόμενη χρεοκοπία». Την «ελεγχόμενη χρεοκοπία», που μετουσιώνεται σε νέο μόνιμο μνημόνιο υποταγής, μόνιμη οικονομική εξάρτηση και μόνιμη επικυριαρχία.

Η Ελλάδα του μνημονίου, από «πειραματόζωο» των αγορών, μεταλλάσσεται σε Αργεντινή του 2000. Πλήρης διάλυση της οικονομίας, των θεσμών, του κοινωνικού ιστού και της παραγωγικής βάσης.

Οι πανηγυρισμοί της κυβέρνησης για την απόφαση της τελευταίας Συνόδου Κορυφής, σχετικά με το κούρεμα του ελληνικού χρέους, δεν

μπορούν να καλύψουν το πραγματικό περιεχόμενο της συμφωνίας που συνιστά μια πολιτική διαρκούς λιτότητας και ισοπέδωσης για την μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας.

Η ακόμη μεγαλύτερη ύφεση και η εκτίναξη της ανεργίας θα είναι τα βέβαια αποτελέσματα της νέας συμφωνίας, ενώ αποτελεί μέγιστη υποκρισία εκ μέρους της κυβέρνησης η δήθεν εγγύηση των συντάξεων, όταν είναι γνωστό πως εκτός του κουρέματος που θα υποστούν τα ταμεία θα μειωθεί η κρατική εισφορά προς αυτά τη χρονιά που έρχεται και θα απολέσουν μεγάλο μέρος των πόρων τους από το βάθεμα της κρίσης.

Την ίδια ώρα σχέδιο για την ανασυγκρότηση του παραγωγικού ιστού της ελληνικής οικονομίας δεν διαφαίνεται. Η κοινωνική αγανάκτηση ξεχειλίζει, μετατρέπεται σε οργή. Οι όροι της οικονομικής κρίσης της χώρας μετατρέπονται σε όρους εθνικής και κοινωνικής κρίσης.

Ενάμιση χρόνο μετά την ψήφιση του Μνημονίου και οι πέτρες ακόμα ομολογούν την αποτυχία του. Μετά από αυτήν την εμπειρία δε δικαιολογείται πλέον καμιά αυταπάτη. Είναι ξεκάθαρο ότι πλέον δεν υπάρχει πολιτική, δεν υπάρχει προγραμματισμός, δεν υπάρχει ανάπτυξη.

Το μέλλον μας υποθηκεύεται καθημερινά όλο και περισσότερο. Ο δρόμος που ακολουθεί η κυβέρνηση, οδηγεί στην αρένα της κοινωνικής ταπείνωσης. Απόδειξη, η πρωτοφανής ύφεση, το χρέος που διαρκώς μεγαλώνει με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, οι θυσίες των Ελλήνων που πάνε αποκλειστικά στα πανωτόκια, χωρίς η θέση τους να βελτιώνεται καθ' ελάχιστον.

Το ζητούμενο είναι αν θα αποδεχτούμε το ρόλο που μας επιφυλάσσουν. Η πολιτική του μνημονίου πτώχευσε. Για να μην πτωχεύσει ο κόσμος της εργασίας πρέπει να ανατρέψουμε τη μνημονιακή πολιτική.

Ποιός μπορεί άραγε να απαντήσει, σήμερα, πειστικά γιατί η Ελλάδα δεν είναι μια χώρα ανάπτυξης; Μια βαριά βιομηχανία του τουρισμού και του πολιτισμού; Μια παγκόσμια διατροφική υπερδύναμη; Μια χώρα ενεργειακού και ορυκτού πλούτου;

Απολογισμός δράσης

(Απρίλιος '10 - Οκτώβριος '11)

Άλλος δρόμος δεν υπάρχει. Στην πολιτική της κοινωνικής ταπείνωσης απαντάμε με δυναμισμό και αποφασιστικότητα. Με αγωνιστικό κίνημα διάρκειας και ταξική αλληλεγγύη, προκειμένου να ανοίξει ο δρόμος για την ακύρωση του επαίσχυντου Μνημονίου, που στραγγαλίζει την κοινωνία και την αξιοπρέπειά μας.

ΑΠΟΡΥΘΜΙΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Ότι γνωρίζαμε απ' το Εργατικό Δίκαιο, ΔΙΑΓΡΑΦΕΤΑΙ. Η έννοια της προστασίας της εργασίας, από υποχρέωση του κράτους μετατίθεται στην **«ωριμότητα των κοινωνικών εταίρων»** και στη **«μαχητικότητα των εργαζομένων»**. Μισθοί, απολύσεις, εργασιακός χρόνος, συνθήκες εργασίας, **«ανατίθενται στην ελεύθερη βούληση» των εργοδοτών.**

Όλα όσα γνωρίζαμε, μέχρι σήμερα, ως βασικές συμβατικές υποχρεώσεις του εργοδότη και ως μίνιμουμ προστασίας από την εργατική νομοθεσία, τίθενται σε αμφισβήτηση.

Επισήμως, τίποτα δεν καταργείται: «Δεν καταργούνται οι κλαδικές συμβάσεις, δεν καταργείται η επέκτασή τους, δεν καταργείται η αρχή της ευνοϊκότερης ρύθμισης, δεν αίρεται το πλαφόν των απολύσεων».

Κυβέρνηση και Τρόικα «εφηύραν» μια νέα «μορφή σύμβασης», την μεσαιωνικού τύπου επονομαζόμενη **«Ειδική Επιχειρησιακή»**, για την οποία, πολύ απλά, δεν ισχύει κανένας από τους παραπάνω περιορισμούς.

Ο εργαζόμενος στην Ελλάδα του 2011, καλείται πλέον να «συνομολογήσει» ελεύθερα σε περικοπή του μισθού του. Καλείται, να συνυπογράψει απολύσεις άνευ ορίου, μερική απασχόληση, εκ περιτροπής εργασία, διαθεσιμότητες.

Αν δεν συμφωνήσει ή αν αρνηθεί να υπογράψει, ο εργοδότης έχει πλέον το δικαίωμα να προσφεύγει μονομερώς στη μεσολάβηση ή τη διαιτησία, κι αν δεν ικανοποιηθεί από την απόφαση του διαιτητή, να προσφεύγει στα δικαστήρια.

Και φυσικά ότι «συνομολογηθεί» με αυτό τον... «ελεύθερο τρόπο διαπραγμάτευσης», μπορεί να ανανεώνεται και για τα επόμενα έτη.

Ο νεοπροσλαμβανόμενος για ένα χρόνο θα εργάζεται δοκιμαστικά, χωρίς δικαίωμα αποζημίωσης, ενώ και μετά τον πρώτο χρόνο, μπορεί να απολύεται χωρίς αποζημίωση, αρκεί να προειδοποιείται πριν ένα μήνα. Αν, μάλιστα, είναι και νέος μέχρι 24 χρόνων θα εργάζεται με το μεικτό μισθό των 590 ευρώ (84% της ΕΓΣΣΕ).

Ο ελαστικά εργαζόμενος είναι υποχρεωμένος να παρατείνει το χρόνο εργασίας του όταν του ζητείται και πέραν του συμφωνημένου, χωρίς να αμείβεται με προσαύξηση για τις επιπλέον ώρες.

Όσο για τον εργαζόμενο με καθεστώς ενοικίασης, μπορεί να απασχολείται μέχρι τρία χρόνια, χωρίς να έχει δικαίωμα να προσληφθεί ως αορίστου χρόνου.

Κι αν όλα αυτά δεν βοηθήσουν την... **«ανταγωνιστικότητα της επιχείρησης»**, οι εργαζόμενοι μπορεί να «απολυθούν ελεύθερα» (και με μειωμένη κατά 50% αποζημίωση).

Η περιγραφή αυτή δεν είναι ένα κακό όνειρο. Είναι το νέο εργασιακό πλαίσιο, που εισήγαγε στη χώρα το μνημόνιο «σωτηρίας». Είναι νέο το εργασιακό τοπίο, με έντονο μεσαιωνικό άρωμα, που περιμένει χιλιάδες εργαζόμενους, για να τους οδηγήσει στον απόλυτο εργασιακό εξευτελισμό.

Εργασιακή ταπείνωση: Η κυβέρνηση στην προσπάθειά της να εξυπηρετήσει την Τρόικα και τους Τραπεζίτες, ξεπέρασε κάθε όριο. Μισθοί πείνας, ελαστική εργασία, ουσιαστικά κατάργηση του 8ωρου, επέκταση του δουλεμπορίου της ενοικίασης εργαζομένων, εύκολες και φτηνές απολύσεις, όλα αυτά, για να ενισχυθεί η κερδοφορία των επιχειρήσεων.

Εργασιακή και κοινωνική κόλαση για τους εργαζόμενους, νέα πεδία κερδοφορίας για τις μεγάλες εταιρείες. Να πού οδηγεί το σφαγείο κυβέρνησης, ΕΕ, ΔΝΤ. Μέχρι τώρα αποκοίμιζαν τους εργαζόμενους με τα δήθεν «προνόμια του δημοσίου», τα «ρετιρέ των ΔΕΚΟ» κλπ.

Ο δρόμος που ακολουθεί η κυβέρνηση, οδηγεί στην αρένα της κοινωνικής ταπείνωσης. Απόδειξη, η πρωτοφανής ύφεση, το χρέος που διαρκώς μεγαλώνει με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, οι θυσίες των Ελλήνων που πάνε αποκλειστικά στα πανωτόκια, χωρίς η θέση τους να βελτιώνεται κατ'ελάχιστον.

Τώρα καταλαβαίνουμε ότι είμαστε όλοι στον «πάγκο του χασάπη». Ή θα εξεγερθούμε ενάντια σε αυτήν την πολιτική που σαρώνει τα πάντα ή θα μας συνθλίψουν. Ή θα τους ανατρέψουμε, πετώντας έξω την τρόικα, την ΕΕ και το ΔΝΤ ή θα μας γυρίσουν έναν αιώνα πίσω.

ΝΕΟ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟ - ΕΡΓΑΣΙΑΚΗ ΕΦΕΔΡΕΙΑ

Η εργατική τάξη στο σύνολό της αντιμετωπίζει μια πρωτοφανή προσπάθεια καταπάτησης, ακόμη και των στοιχειωδών δικαιωμάτων. Δικαιώματα και εγγυήσεις που κατακτήθηκαν μέσα από αγώνες και θυσίες, εκχωρούνται στη διάθεση των αγορών και του χρηματοπιστωτικού συστήματος.

Πρώτο πεδίο αντιλαϊκών εκτροπών, ο Ιδιωτικός Τομέας. Επόμενο πεδίο ο χώρος του **Δημοσίου και Ευρύτερου Δημοσίου.** Στόχος, ότι συνταγματικά έχει θεσμοθετηθεί, εδώ και δεκαετίες, προς όφελος της κοινωνίας και των εργαζομένων, πχ: (μισθοί, εργασιακά δικαιώματα, Συλλογικές Συμβάσεις, Κανονισμοί Προσωπικού).

Προς επίτευξη του στόχου, επιστρατεύεται το σύνθημα επικοινωνιακό τέχνασμα του «κοινωνικού αυτοματισμού». Υπουργοί, Μ.Μ.Ε και παρατρεχάμενοι καθυβρίζουν καθημερινά το σύνολο των δημοσίων υπαλλήλων, ως κυρίαρχα «υπεύθυνο» για την κοινωνική και οικονομική χρεοκοπία της χώρας, που οι ίδιοι προκάλεσαν.

Επιτίθενται, δικάζουν, ξιφουλκούν, κατηγορούν τους εργαζόμενους ως «**υψηλόμισθους, συντεχνία, ρετιρέ, προνομιούχους και βολεμένους**». Μέσω της ενοχοποίησης, ευελπιστούν να αναχαιτίσουν κάθε έννοια συλλογικής αντίστασης.

Επιχειρηματολογούν για την «ανάγκη δραστηρικής μείωσης» του δημόσιου τομέα, με σκοπό τη «δημοσιονομική εξυγίανση», προσπαθώντας να δικαιολογήσουν τις χιλιάδες ΑΠΟΛΥΣΕΙΣ που προτίθενται να κάνουν. Μόνο που ξεχνούν να μας πουν ότι το υπερβολικό κόστος του Δημοσίου, δεν οφείλεται στη μισθοδοσία των δημοσίων υπαλλήλων.

Όσα χρήματα θα κοστίσουν οι αμοιβές των υπαλλήλων για τα επόμενα 3 χρόνια, τα διπλάσια και παραπάνω θα πρέπει να πληρώσουμε για τους τόκους των δανείων που πήραμε για να εξυπηρετηθούν οι μεσιτείες του πολιτικού κατεστημένου.

Δεν υπάρχουν εξαιρέσεις, είμαστε όλοι στον «πάγκο του χασάπη». Η κυβέρνηση έχοντας προ πολλού ξεπεράσει τις «κόκκινες γραμμές», προχωρά ακάθεκτη στην εφαρμογή όσων της υπαγορεύουν οι διεθνείς κερδοσκόποι.

Η νέα εισοδηματική λεηλασία, που από κοινού Κυβέρνηση και Τρόικα δρομολογούν για το σύνολο των εργαζομένων, πέρασε το κατώφλι του Δημοσίου, περνά και το κατώφλι των Εισηγμένων ΔΕΚΟ.

Ο «εντολοδόχος νομοθέτης» δεν κάνει διακρίσεις. Αντιθέτως, συμπεριέλαβε το σύνολο των εργαζόμενων σε στενό και Ευρύτερο Δημόσιο Τομέα, στο σχέδιο νόμου που σαρώνει τις μισθολογικές κατακτήσεις δεκαετιών και οδηγεί χιλιάδες εργαζόμενους στο περιθώριο της εργασιακής εφεδρείας.

Συγκεκριμένα: Με το «πολυνομοσχέδιο καρμανιόλα» περιλαμβάνει στις διατάξεις του νέου μισθολογίου το σύνολο των εργαζόμενων σε Δημόσιο, ΔΕΚΟ και Τραπεζών, όπου συμμετέχει το Δημόσιο, οι οποίοι αναμένεται να δεχτούν μειώσεις έως και 50%, καταργώντας παράλληλα τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

Παράλληλα, με το ίδιο πολυνομοσχέδιο θεσμοθετούν το μέτρο της ΕΡΓΑΣΙΑΚΗΣ ΕΦΕΔΡΕΙΑΣ. Ένα αντικοινωνικό μέτρο που πετά στον καιάδα του κοινωνικού περιθωρίου, χιλιάδες εργαζόμενους.

Με απλά λόγια, μετά το ολοκληρωτικό ξεχαρβάλωμα του στενού Δημοσίου Τομέα, ακολουθεί η εργασιακή διάλυση των Δημοσίων Επιχειρήσεων και Οργανισμών. Πώς άλλωστε θα πραγματοποιηθούν τα κέρδη των «ΝΕΩΝ ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ», αν προηγουμένως δεν «εξασφαλιστεί» δια νόμου το χαμηλό εργασιακό κόστος;

Ή όλοι μαζί θα «σωθούμε» ή όλοι μαζί θα «καταποντιστούμε». Η κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται για την ανασύνταξη του Δημοσίου

Κόψιμο μισθών, κούρεμα συντάξεων, αύξηση φορολογίας, όλα στο βωμό του μνημονίου με την ελπίδα ότι σε τρία χρόνια θα επανακτήσουμε το χαμένο έδαφος των κατακτήσεων.

Απολογισμός δράσης

(Απρίλιος '10 - Οκτώβριος '11)

Τομέα. Χρησιμοποιεί διχαστικές αναφορές σε “προνομιούχους και ρετιρέ” για να αποτρέψει τη δημιουργία κοινωνικού μετώπου, ενάντια στη ληστρική επιδρομή των λαϊκών εισοδημάτων.

Επιστρατεύει την άθλια προπαγάνδα για να κόψει από όλους, συμπιέζοντας την κοινωνία σε μία άνευ προηγουμένου ανέχεια. Ενδεικτική των προθέσεων, η πίεση που ασκείται για παράδοση της τελευταίας γραμμής άμυνας των εργαζόμενων του Ιδιωτικού Τομέα, της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε..

Βάζουν στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων την κατάργηση της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε, που ουδεμία σχέση έχει με τα δημοσιονομικά μεγέθη της χώρας.

Μας γυρίζουν έναν αιώνα πίσω.

Μπροστά σ’ αυτή την πραγματικότητα κανείς δεν μπορεί να ερμηνεύει με διαφορετικό τρόπο τις κυβερνητικές προθέσεις.

Η εφαρμογή του «ενιαίου φτωχολογίου και της εργασιακής εφεδρείας» θα καθορίσει το τοπίο για τα επόμενα χρόνια, (τις εργασιακές σχέσεις, τις αμοιβές, την ποιότητα ζωής και τελικά, το μέλλον και την προοπτική της Επιχείρησης).

Είμαστε σε θέση μάχης. Λέμε ΟΧΙ στις φιλελεύθερες συνταγές Κυβέρνησης και Τρόικας. Αντιστεκόμαστε στην αντικοινωνική λαίλαπα που οδηγεί στον κατακερματισμό και τη διάλυση του κοινωνικού ιστού της χώρας.

✓ **ΟΧΙ στο νέο μισθολόγιο - φτωχολόγιο και την εργασιακή εφεδρεία.**

✓ **ΟΧΙ στα αντιλαϊκά μέτρα που εξαθλιώνουν τους εργαζόμενους, απαξιώνουν τη μισθωτή εργασία, βαθαίνουν στην ύφεση και αυξάνουν την ανεργία.**

Η Ελλάδα του 2011, δεν είναι μεσαιωνική δουλοπαροικία. Οι Έλληνες, δεν θα γίνουν οι νεόπτωχοι της Ευρώπης. Στον εργασιακό μεσαίωνα και την πολιτική της κοινωνικής γενοκτονίας, απαντάμε με δυναμισμό και αποφασιστικότητα. Με απεργιακό κίνημα και ταξική αλληλεγγύη. Μόνο έτσι μπορούμε να αντιμετωπίσουμε την τρομοκρατία και τη βαρβαρότητα. Για να ανατρέψουμε το μνημόνιο, να ανακόψουμε την αντιλαϊκή επέλαση της κυβέρνησης.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Από τις αρχές της δεκαετίας του '90 στην πατρίδα μας το σύστημα κοινωνικής προστασίας και ασφάλειας οπισθοχωρεί γοργά. Ο «θρίαμβος» των συντηρητικών πολιτικών στο πεδίο της Ευρώπης και της Ελλάδας, θέτει σε περιορισμό τις δημόσιες δαπάνες στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης.

Χθες ήταν οι «νομοθετικές πρωτοβουλίες» των **ΣΙΟΥΦΑ, ΡΕΠΠΑ, ΠΕΤΡΑΛΙΑ**, που άνοιξαν την κερκόπορτα για την άλωση των ασφαλιστικών κατακτήσεων, σήμερα το **ΕΚΤΡΩΜΑ ΤΟΥ ΜΝΗΜΟΝΙΟΥ** έρχεται να ολοκληρώσει την κατεδάφιση του **δημόσιου συστήματος ασφάλισης.**

Αφετηρία της ισοπεδωτικής αποδόμησης, ο Νόμος 3833/2010 που δημοσιεύθηκε στις 15/3/2010, με τίτλο: «προστασία της εθνικής οικονομίας επείγοντα μέτρα για την αντιμετώπιση της δημοσιονομικής κρίσης».

Σύμφωνα με τον παραπάνω νόμο:

- Οι τακτικές αποδοχές μειώθηκαν κατά 7% (άρθρο 1 παρ. 5), με αντίστοιχη μείωση 7% των ασφαλιστικών εισφορών και της προσδοκώμενης σύνταξης.
- Τα επιδόματα Χριστουγέννων και Πάσχα μειώθηκαν κατά 30%, αφαιρώντας επιπλέον ασφαλιστικές εισφορές.
- Επιπροσθέτως στο άρθρο 3 απαγορεύτηκε η υπογραφή ΕΣΣΕ που να εμπεριέχει αυξήσεις.
- Στο άρθρο 4 μπήκε το περιβόητο **«εφ εξής»** για τον πάγιο πόρο που κατήγγησε ο Νόμος 3863/10 μετά από συστηματική προσπάθεια και αγώνα του συνδικαλιστικού κινήματος, το οποίο δυστυχώς κατά τρόπο παράνομο η κυβέρνηση το επανέφερε με το μεσοπρόθεσμο.

Εν συνεχεία, στις 6/5/2010 δημοσιεύεται ο Νόμος 3845/10, με τίτλο «μέτρα για την εφαρμογή του μηχανισμού στήριξης της Ελληνικής Οικονομίας από τα κράτη - μέλη της ζώνης του ευρώ και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο» (ΠΡΩΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ).

Η Τρόικα των δανειστών κατευθύνει τους Έλληνες στην αγχόνη της εξαθλίωσης και τη χώρα στην «ελεγχόμενη χρεοκοπία». Την «ελεγχόμενη χρεοκοπία», που μετουσιώνεται σε νέο μόνιμο μνημόνιο υποταγής, μόνιμη οικονομική εξάρτηση και μόνιμη επικυριαρχία.

- Στο άρθρο 3 στην παράγραφο 4 μειώνονται κατά 3% ακόμη οι αποδοχές και κατά συνέπεια μειώνονται αναλογικά οι εισφορές και η προσδοκώμενη σύνταξη.
- Στην παρ. 6 στο ίδιο άρθρο (3) τα επιδόματα Χριστουγέννων, Πάσχα και αδειάς κλέβονται για όποιον εργαζόμενο λαμβάνει πάνω από 3.000 ευρώ το μήνα υπολογιζόμενα σε δωδεκάμηνη βάση.
- Στις επόμενες παραγράφους του ίδιου άρθρου υπάρχουν κάποιες μικρές εξαιρέσεις π.χ. Αν κάποιος συνταξιούχος πάνω από 60 χρονών λαμβάνει σχετικό επίδομα, αν είναι δικαιούχοι λόγω θανάτου, παιδιά που σπουδάζουν ή ανήλικα κ.λ.π.

Ακολουθως, στις 11/5/2010 με το Ν.3847 «εξαφανίζεται» το δώρο Πάσχα, Χριστουγέννων και επίδομα αδειας για όσους συνταξιούχους είναι άνω των 60 και παίρνουν μικτή σύνταξη πάνω από 2500 ευρώ.

Όσοι είναι κάτω των 60, κατά τρόπο προκλητικό και απίστευτο, τιμωρούνται έτσι κι αλλιώς. Η προσβολή σε όσους είναι στα ΒΑΕ - ΥΒΑΕ είναι απίστευτη.

Στις 28/6/2011, εν μέσω καθολικής αντίδρασης του κόσμου της εργασίας και των απόμαχων της δουλειάς ψηφίζεται το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα μέσω του οποίου:

- Δίνονται και νέα χτυπήματα στα συνήθη υποζύγια. Ανοίγει ο δρόμος για την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ.
- Επιφέρει συντριπτικό χτύπημα στο ασφαλιστικό μας αφού πλέον μπαίνει νέο εφεξής στον Πάγιο Πόρο με πλαφόν 600 εκ. ευρώ ως το 2015, γεγονός που συνιστά τη μέγιστη παρανομία από τη μεριά του κράτους και ισοδυναμεί με ταφόπλακα στο ασφαλιστικό μας.

Ένα πρωτοποριακό ασφαλιστικό του οποίου οι δικαιούχοι μετατράπηκαν σε επαίτες προκειμένου να πάρουν το ΕΦΑΠΑΞ (που ο χρόνος αναμονής έχει φτάσει τα 2 χρόνια), τη σύνταξη ή τα φάρμακά τους.

Στις 15/7/2010, με τον Ν.3863 άρθρο 38 θεσπίζεται Εισφορά Αλληλεγγύης Συνταξιούχων (ΕΑΣ). Σκοπός του Λογαριασμού είναι η κάλυψη των ελλειμμάτων του κλάδου κύριας Σύνταξης ΦΚΑ.

Πιο συγκεκριμένα τα ποσοστά που τέθηκαν ήταν:

Συντάξεις (σε ευρώ)	Ποσοστό εισφοράς
από 1.400,01 έως 1.700,00	3%
από 1.700,01 έως 2.000,00	4%
από 2.000,01 έως 2.300,00	5%
από 2.300,01 έως 2.600,00	6%
από 2.600,01 έως 2.900,00	7%
από 2.900,01 έως 3.200,00	8%
από 3.200,01 έως 3.500,00	9%
από 3.500,01 και άνω	10%

Στις 1/7/2011, δημοσιεύεται ο Νόμος 3986/11 με τίτλο «επείγοντα μέτρα εφαρμογής Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής 2012 -2015» (ΔΕΥΤΕΡΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ).

Στο άρθρο 29 επιβάλλεται ειδική εισφορά αλληλεγγύης (κεφαλικός φόρος) στα εισοδήματα του 2010. Η έκτακτη εισφορά θα καταβληθεί σε 6 δόσεις. Σε περίπτωση ΕΦΑΠΑΞ καταβολής θα υπάρξει μείωση 5 %.

Συντάξεις (σε ευρώ)	Ποσοστό εισφοράς
από 1.700,01 μέχρι 2.000,00	6%
από 2.000,01 μέχρι 2.300,00	7%
από 2.300,01 μέχρι 2.600,00	9%
από 2.600,01 μέχρι 2.900,00	10%
από 2.900,01 μέχρι 3.200,00	12%
από 3.200,01 μέχρι 3.500,00	13%
από 3.500,01 και άνω	14%

Στο ίδιο άρθρο στην παρ. 11 α από 1-8-2011 και για όσους ΔΕΝ έχουν συμπληρώσει το 60^ο έτος της ηλικίας τους ως νέα τιμωρία παρακρατείται επιπλέον εισφορά ως εξής:

Η περιγραφή αυτή δεν είναι ένα κακό όνειρο. Είναι το νέο εργασιακό πλαίσιο, που εισήγαγε στη χώρα το μνημόνιο «σωτηρίας». Είναι το νέο εργασιακό τοπίο, με έντονο μεσαιωνικό άρωμα, που περιμένει χιλιάδες εργαζόμενους, για να τους οδηγήσει στον απόλυτο εργασιακό εξευτελισμό.

Απολογισμός δράσης

(Απρίλιος '10 - Οκτώβριος '11)

- Για μικτές κύριες συντάξεις από 1.700,01 έως 2.300 ποσοστό 6%
- Για μικτές κύριες συντάξεις από 2.300,01- 2.900 ποσοστό 8% και
- Για συντάξεις 2.900,01 και άνω ποσοστό 10 %

Οι παρακρατήσεις υπολογίζονται στο σύνολο του ποσού κύριας σύνταξης όπως διαμορφώνονται μετά την παρακράτηση της εισφοράς αλληλεγγύης Συνταξιούχων.

Στο ίδιο άρθρο στην παρ. 10 προβλέπεται ανακλιμάκωση (μεγαλύτερη παρακράτηση) 6%, 7%, 9%, 10%, 12%, 13%, 14% στην κλίμακα των μειώσεων που ήδη δέχθηκαν οι συνταξιούχοι μας με το Ν.3863 ως εξής:

Στο ίδιο άρθρο στην παρ. 13β προβλέπεται ειδική εισφορά Συνταξιούχων επικουρικής Ασφάλισης ως εξής:

Επικουρ. Συντάξεις (σε ευρώ)	Ποσ. εισφοράς
από 300,01 έως 350 ευρώ	3%
από 350,01 έως 400 ευρώ	4%
από 400,01 έως 450 ευρώ	5%
από 450,01 έως 500 ευρώ	6%
από 500,01 έως 550 ευρώ	7%
από 550,01 έως 600 ευρώ	8%
από 600,01 έως 650 ευρώ	9%
από 650 και άνω	10%

Να σημειωθεί, ότι δεν υπάρχει παρακράτηση ποσού για συντάξεις μικρότερες των 300 ευρώ. Η παρακράτηση αυτή θα ισχύσει (σύμφωνα με πληροφορίες) από 1/9/2011 και εφ' εξής. Αυτό και μόνο, με μια λέξη μπορεί να περιγραφεί: **ΝΤΡΟΠΗ.**

Συνάδελφοι: Με τον παραπάνω απολογισμό, επιχειρούμε να καταγράψουμε την εξελικτική και φθίνουσα πορεία συνολικά όλων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, με συστηματικές μειώσεις συντάξεων, κεφαλικούς φόρους, αποζημιώσεις επιπέδου παροχών υγείας κ.α.

Το προκλητικότερο όλων όμως είναι ότι σ' αυτήν την θύελλα αποδόμησης του κράτους πρόνοιας, υπήρχαν και ιδιαίτερα αρνητικές αποφάσεις για το δικό μας ειδικότερο ασφαλιστικό καθεστώς.

Τα όσα ζούμε αποκαλύπτουν ένα ιδιαίτερο ΜΕΝΟΣ που υπάρχει στα συναρμόδια υπουργεία ΕΝΑΝΤΙΟΝ των ασφαλισμένων και του ασφαλιστικού της ΔΕΗ.

Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι της ΔΕΗ δικαιολογημένα νοιώθουν περισσότερο από κάθε άλλο εργαζόμενο και συνταξιούχο οργή και αγανάκτηση για τους απλούς λόγους ότι έχουν: Ένα ασφαλιστικό πρότυπο. Ένα ασφαλιστικό με σοβαρή κοινωνική ανταπόδοση. Ένα ασφαλιστικό με τεράστια περιουσία ενσωματωμένη στην περιουσία της ΔΕΗ.

Ένα ασφαλιστικό που χτίστηκε και λειτούργησε με αγώνες, από τους πρωτοπόρους της ΔΕΗ, με αποκορύφωμα τον πρόσφατο αγώνα, ενάντια στο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα προσαρμογής 2012 - 2015.

Η μάχη για το δικαίωμα στην ασφάλιση, δεν τέλειωσε. Αντίθετα τώρα αρχίζει. Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ ζητούν δικαίωση. Το απέδειξαν στο παρελθόν με τη μαζική και ενωτική τους δράση. Θα το επαναλάβουν στη συνέχεια καθώς γνωρίζουν πως το ασφαλιστικό αφορά την επιβίωση, το μέλλον και την προοπτική τους.

Τίποτα δεν ξεχνιέται. Τίποτα δεν αφήνουμε στα νύχια των Δανειστών και των ντόπιων υποτακτικών τους. Έχουμε ανοιχτούς λογαριασμούς. Δεν σταματάμε, συνεχίζουμε τον αγώνα, γιατί η τεράστια ασφαλιστική περιουσία προέρχεται από τον μόχθο, την δουλειά και τους κόπους μας.

ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΣΤΗΝ ΔΕΗ

Με εκβιασμούς, κινδυνολογία, καταστροφολογία και μεγάλες δόσεις επικοινωνιακών τρικ, η κυβέρνηση και οι «εταίροι» της επιχειρούν να ολοκληρώσουν τον πιο κρίσιμο στόχο της **«μεταμνημονιακής εποχής»**, που δεν είναι άλλος από το ολοκληρωτικό ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας.

Συνάδελφοι: Με τον παραπάνω απολογισμό, επιχειρούμε να καταγράψουμε την εξελικτική και φθίνουσα πορεία συνολικά όλων των φορέων κοινωνικής ασφάλισης, με συστηματικές μειώσεις συντάξεων, κεφαλικούς φόρους, αποζημιώσεις επιπέδου παροχών υγείας κ.α..

Το πολυτιμότερο αγαθό της ζωής, το νερό μετατρέπεται σε εμπορεύσιμη ύλη, τα λιμάνια και τα αεροδρόμια της χώρας μεταβιβάζονται, η ηλεκτρική ενέργεια μετατρέπεται σε είδος πολυτελείας, οι τηλεπικοινωνίες και τα δημόσια μέσα μεταφοράς παραχωρούνται.

Το μνημόνιο «σωτηρίας» Βάζει υποθήκη στη χώρα. Οι εμπνευστές του δεν ενδιαφέρονται για την ανόρθωση της οικονομίας μας αλλά επιζητούν μεθόδους ώστε να διασφαλίσουν ότι θα πάρουν πίσω τα χρήματά τους οι τοκογλύφοι δανειστές.

Κορύφωση, η εκποίηση της δημόσιας περιουσίας, η παράδοση των υπηρεσιών κοινής ωφέλειας, μεταξύ των οποίων και η ΔΕΗ, στις δυνάμεις της ασύδοτης αγοράς και της κερδοσκοπίας.

Μας επιστρέφουν στην εποχή του λύχνου. Ο γίγαντας της ελληνικής βιομηχανίας που εξασφάλισε ενεργειακή επάρκεια, ασφάλεια και φτηνή κιλοβατώρα στον Έλληνα καταναλωτή, απειλείται με εξαφάνιση.

Οι πιέσεις της Τρόικας και των συμφερόντων, οι μεθοδεύσεις της κυβέρνησης, η ανυπαρξία Διοίκησης και ενεργειακού σχεδιασμού, οδηγούν τη Δημόσια Επιχείρηση στην διάλυση, το ξεπούλημα, τον αφανισμό.

Σαλαμοποίηση, στρατηγικός επενδυτής, ξεπούλημα “με το κομμάτι”, το νέο “Business plan” της κυβέρνησης. Οι πρόσφατες εξαγγελίες του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, δεν επιδέχονται κανενός είδους παρερμηνεία. Ο αρμόδιος Υπουργός, με την ανάληψη των καθηκόντων του, έβαλε “ΠΩΛΗΤΗΡΙΟ” στην ΔΕΗ.

Ειδικότερα οι εξαγγελίες του ΥΠΕΚΑ:

- Σύσταση θυγατρικής που θα “προικοδοτηθεί” με λιγνιτικές - υδροηλεκτρικές μονάδες και ορυχεία της ΔΕΗ και εν συνεχεία “ προς χάριν του δημοσίου συμφέροντος” θα πουληθεί, σε “φιλάνθρωπους” ιδιώτες.
- Παραχώρηση λιγνιτικών μονάδων σε Μεγαλόπολη και Αμύνταιο, επιλογή που θα συνδυαστεί με συμβάσεις ανταλλαγής ενέργειας (swaps) και την παραχώρηση του λιγνιτωρυχείου Βεύης,

ώστε η συνολική λιγνιτική παραγωγή που θα «προικοδοτηθούν τα συμφέροντα», να προσεγγίσει το 40%.

- Πώληση μεριδίων των θυγατρικών σε Μεταφορά, Διανομή, Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας, με ανοιχτό μάλιστα το ενδεχόμενο για πώληση ποσοστού έως και 17% της ΔΕΗ, σε στρατηγικό επενδυτή το 2012.

Για το προσωπικό:

- Σε ότι αφορά το προσωπικό των “προς πώληση μονάδων και θυγατρικών”, ο υπουργός, αρνήθηκε να δεσμευτεί για την τύχη του, διευκρινίζοντας ότι αυτό θα αποφασίζεται, ανά εταιρεία που θα πωλείται.
- Επιπρόσθετα, έκανε αναφορά για πλεόνασμα Διοικητικού Προσωπικού, προαναγγέλλοντας ουσιαστικά την ένταξη της ΔΕΗ, στο μέτρο της εργασιακής εφεδρείας.

Δηλαδή, σε αντίθεση με το τεράστιο έλλειμμα προσωπικού που υφίσταται η Επιχείρηση, ο αρμόδιος της κυβέρνησης υπουργός, ως δια μαγείας, ανακάλυψε... **“πλεονάζον προσωπικό”.**

Με διαδικασίες εξπρές το ξεπούλημα: Σε συνθήκες γενικευμένης οικονομικής κρίσης, με την ανάπτυξη της ΔΕΗ να αποτελεί στρατηγική επιλογή για την ανόρθωση της εθνικής οικονομίας, ο υπουργός έρμαιο των συμφερόντων, σχεδιάζει την εκποίηση του Δημόσιου Ενεργειακού κολλοσού.

Σε περίοδο “πραγματικής” ή πλασματικής οικονομικής και ενεργειακής ύφεσης, με τους πολίτες να στενάζουν από τη σφοδρότητα των φοροεισπρακτικών μέτρων, η κυβέρνηση του μνημονίου, προεξοφλεί την επιδρομή στα λαϊκά στρώματα, μέσα απ’ τα “τιμολόγια - φωτιά”, που - επιδιώκουν, επιθυμούν και επιβάλλουν - στην άκρως ιδιωτικοποιημένη αγορά ηλεκτρικής ενέργειας.

Συμπαιγνία διαπλοκής και συμφερόντων. Την ίδια ώρα που η κυβέρνηση παραχωρεί “γη και ύδωρ” στα παράσιτα της κερδοσκοπίας, το “επενδυτικό πρόγραμμα” της ΔΕΗ βρίσκεται εγκλωβισμένο στις καλένδες της διαπλοκής και των ποικιλώνυμων συμφερόντων.

Το πολυτιμότερο αγαθό της ζωής, το νερό μετατρέπεται σε εμπορεύσιμη ύλη, τα λιμάνια και τα αεροδρόμια της χώρας μεταβιβάζονται, η ηλεκτρική ενέργεια μετατρέπεται σε είδος πολυτελείας, οι τηλεπικοινωνίες και τα δημόσια μέσα μεταφοράς παραχωρούνται.

Ενδεικτικό, η Μονάδα Φυσικού Αερίου στο ΑΛΙΒΕΡΙ, η οποία είναι στο στάδιο της ολοκλήρωσης, αλλά παραμένει αδιευκρίνιστο πότε θα τεθεί σε λειτουργία, καθώς ο διαγωνισμός για την κατασκευή του υποθαλάσσιου Αγωγού μεταφοράς αερίου, βρίσκεται στον αέρα και ένας θεός ξέρει πότε θα απεμπλακεί από τις συμπληγάδες του Ελεγκτικού Συνεδρίου και κάθε λογής εμπόδια και παρεμβάσεις των ιδιωτών ανταγωνιστών.

Αντίστοιχα, η Μονάδα Φυσικού Αερίου στη Μεγαλόπολη, για την οποία είναι ορατός ο κίνδυνος της μη ολοκλήρωσης, καθώς μπορεί η κατασκευή να προχωρά, αλλά δεν αναμένεται να μπει σε λειτουργία, εφόσον έχουν και εδώ “βαλτώσει” τα έργα κατασκευής του Αγωγού Φυσικού αερίου και των κέντρων υπερυψηλής τάσης (Κ.Υ.Τ. Πάτρας και Μεγαλόπολης).

Αποκορύφωμα κωλυσιεργίας, η κατασκευή των Μονάδων Πτολεμαΐδα 5 και Μελίτη 2, για τις οποίες, ‘επισήμως’, αναζητείται πηγή χρηματοδότησης, την ώρα που ο βασικός μέτοχος, δηλαδή, το ελληνικό δημόσιο και οι κρατικές τράπεζες κωφεύουν για την επενδυτική άπνοια της πιο κερδοφόρας Επιχείρησης του τόπου.

Και ενώ το “επενδυτικό πρόγραμμα” της ΔΕΗ βρίσκεται στον αέρα, ενώ οι επίδοξοι ανταγωνιστές ολοκληρώνουν την κατασκευή μονάδων και ξεκινούν την πώληση ενέργειας στη ΔΕΗ, ο αρμόδιος Υπουργός, σπεύδει να εγκαινιάσει την νέα μονάδα του ομίλου ELPEDISON, εξαιρώντας μάλιστα τη συμβολή και την προσφορά του, στην αγορά ενέργειας.

Παράλληλα, η διορισμένη Διοίκηση της Επιχείρησης, εκτελεί με μαεστρία το κυβερνητικό σχέδιο πλήρους αποδυνάμωσης της ΔΕΗ, θέτοντας σε καθεστώς Ψυχρής Εφεδρείας, την ιστορική μονάδα του **ΑΗΣ - Αγίου Γεωργίου στο Κερασίни**.

Ο κολοσσός της εγχώριας Βιομηχανίας δεν είναι λάφυρο προς παραχώρηση. Η κυβέρνηση μετατρέπει σε αντικείμενο πώλησης το σημαντικότερο πυλώνα της ελληνικής

οικονομίας. Παραδίδει βορά στα επιχειρηματικά συμφέροντα το σπουδαιότερο ενεργειακό πλεονέκτημα που διαθέτει ο τόπος.

Τα ερωτηματικά αμείλικτα.

- Γιατί άραγε πρέπει να ξεπουληθεί η ΔΕΗ; Μήπως έτσι θα γεμίσουν τα άδεια δημόσια ταμεία ή μήπως θα αποπληρωθεί το δημόσιο χρέος;
- Ποιον εθνικό στόχο εξυπηρετεί η ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, η πώληση λιγνιτικών μονάδων, η παραχώρηση λιγνιτικών κοιτασμάτων και υδάτινων πόρων;
- Πώς διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον, η τιμή της κιλοβατώρας, το βαλάντιο του Έλληνα καταναλωτή από τις αλλεπάλληλες αυξήσεις ρεύματος που θα επιβληθούν προς όφελος της ιδιωτικής πρωτοβουλίας;

Η ΔΕΗ δεν ανήκει, δεν είναι ιδιοκτησία της κυβέρνησης και των τοκογλύφων δανειστών.

Η ΔΕΗ είναι εθνικό κεφάλαιο και η συμβολή της στην κοινωνία δεν αποτιμάται με χρηματιστηριακούς όρους. Απέναντι σε αυτήν την εξέλιξη, απαιτείται κοινό μέτωπο και αγώνας. Τα σχέδια εμπορευματοποίησης της ηλεκτρικής ενέργειας είναι υπόθεση που αφορά τον κόσμο της δουλειάς και τη μεγάλη πλειοψηφία των καταναλωτών.

Η κυβέρνηση δεν έχει πολιτική νομιμοποίηση για ξεπούλημα της ΔΕΗ. Η τύχη του ελληνικού λαού δεν μπορεί να εξαρτάται από τη βούληση της κυβέρνησης και των διεθνών εντολέων της. Οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ, αλλά και το σύνολο της εργατικής τάξης, δεν αποδέχονται την εκποίηση της Δημόσιας περιουσίας, την κοινωνική και οικονομική τους εξόντωση.

Η ΔΕΗ ήταν, είναι και θα παραμείνει ο βασικός πυλώνας για την παραγωγή ενέργειας προς όφελος των μικρών καταναλωτών και της Ελληνικής οικονομίας. Οι εργαζόμενοι και η Ελληνική κοινωνία θα σταθούν εμπόδιο, θα αντισταθούν, θα προστατέψουν τη ΔΕΗ.

ΟΧΙ ΣΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ, ΤΗΝ ΔΙΑΛΥΣΗ, ΤΟΝ ΑΦΑΝΙΣΜΟ ΤΗΣ ΔΕΗ.

Σαλαμοποίηση, στρατηγικός επενδυτής, ξεπούλημα “με το κομμάτι”, το νέο “Business plan” της κυβέρνησης. Οι πρόσφατες εξαγγελίες του Υπουργού Περιβάλλοντος Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής, δεν επιδέχονται κανενός είδους παρερμηνεία. Ο αρμόδιος Υπουργός, με την ανάληψη των καθηκόντων του, έβαλε “ΠΩΛΗΤΗΡΙΟ” στην ΔΕΗ.

Η ΔΕΗ είναι εθνικής σημασίας Επιχείρηση και Εθνικό κεφάλαιο.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Η προστασία του περιβάλλοντος δεν είναι πλέον μόνο θέμα ατομικής υγείας, είναι ζήτημα παγκόσμιας υγείας, δημοκρατίας και ασφάλειας.

Η επιδείνωση των περιβαλλοντικών όρων και συνθηκών, δεν σημαίνει μόνο απώλεια ποιότητας ζωής, καταστροφή των δασών, μόλυνση της θάλασσας και του αέρα. Σημαίνει απώλεια της ίδιας της ζωής.

Η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί το μεγαλύτερο διακύβευμα για ολόκληρο τον πλανήτη. Παρόλα αυτά, η αντιμετώπισή του φαίνεται να παρουσιάζει θεσμικές δυσκολίες, τόσο σε εθνικό, όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Σε διεθνές, γιατί το υπάρχον πλαίσιο δεν μπόρεσε να σταματήσει την καταστροφή. Γιατί τα δειλά βήματα που έχουν ξεκινήσει δεν επαρκούν. Γιατί η άρνηση, ο εφησυχασμός και τα ημίμετρα λειτουργούν περισσότερο σαν άλλοθι παρά σαν οδός προς τη λύση.

Σε εθνικό επίπεδο, γιατί κατά γενική ομολογία υπάρχει σημαντικό έλλειμμα περιβαλλοντικής πολιτικής, έναντι των χωρών της Κεντρικής και Βόρειας Ευρώπης.

Κύρια αιτία η απουσία ικανού θεσμικού πλαισίου που να εγγυηθεί την ανάπτυξη της χώρας με σεβασμό στο φυσικό περιβάλλον. Ένα περιβάλλον που ούτως ή άλλως δε μας ανήκει και φυσικά οφείλουμε να κληροδοτήσουμε στις επόμενες γενεές.

Το περιβάλλον είναι δημόσιο αγαθό, είναι πόρος ζωής, αποτελεί βασική προϋπόθεση για την ποιότητα της ζωής μας τα επόμενα χρόνια, αλλά και για την ανάπτυξη της χώρας.

Είναι μύθος αυτό που λέγεται ότι η προστασία του περιβάλλοντος και η αυξημένη περιβαλλοντική ευαισθησία δε συμβαδίζουν με την ανάπτυξη της οικονομίας.

Η οικονομία για να αναπτυχθεί χρειάζεται την ύπαρξη πόρων. Οι φυσικοί πόροι που απλόχερα δί-

νει η φύση, μπορούν να αποτελέσουν τη βάση ανάπτυξης για τη χώρα.

Είναι γεγονός ότι το 50% των αερίων του θερμοκηπίου προέρχονται από την ηλεκτροπαραγωγή. Αυτό πλήττει το περιβάλλον και την ανάπτυξη, αφού αυξάνει το κόστος παραγωγής του ρεύματος, εξαιτίας της εμπορίας εκπομπών ρύπων.

Όμως σήμερα η τεχνολογία προσφέρει τρόπους, οι οποίοι δεν αξιοποιούνται για καθαρά οικονομικούς λόγους. Επειδή δηλαδή η επένδυση σε καθαρή τεχνολογία θεωρείται ακριβή για την επιχείρηση.

Σίγουρα το περιβάλλον είναι υπόθεση όλων, μα πάνω από είναι όλα ευθύνη της πολιτείας, η οποία οφείλει να εξασφαλίσει το πλαίσιο της πολιτικής, αλλά και τους αναγκαίους πόρους για την αντιμετώπιση των θεμάτων του περιβάλλοντος.

Γιατί χωρίς πόρους και ολοκληρωμένη περιβαλλοντική πολιτική είναι δύσκολο να αναπτυχθεί ουσιαστική δράση. Αντίθετα, τα προβλήματα θα σκεπάζονται προσωρινά, έως ότου βρεθεί η κοινωνία απέναντι σε χειρότερες συνθήκες και επαχθέστερους όρους επίλυσης.

Για να αλλάξουμε τα περιβαλλοντικά δεδομένα, πρέπει πρώτα να αλλάξουμε εμείς. Να αλλάξουμε την πολιτική μας. Να αλλάξουμε την καθημερινότητά μας. Να αλλάξουμε τη νοοτροπία μας.

ΑΝΘΡΩΠΙΝΟ ΔΥΝΑΜΙΚΟ - ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ - ΕΡΓΟΛΑΒΙΕΣ

Σε αντίθεση με το τεράστιο έλλειμμα προσωπικού που υφίσταται η Επιχείρηση, ενώ το προσωπικό της ΔΕΗ υπερβάλλει εαυτόν για να ανταποκριθεί στις ανάγκες του καταναλωτικού κοινού, την ώρα μάλιστα που οι Τεχνικοί της ΔΕΗ ξεκληρίζονται, ο αρμόδιος της κυβέρνησης υπουργός, **ως δια μαγείας, ανακαλύπτει (...) "πλεονάζον προσωπικό"**.

Προς αποκατάσταση της αλήθειας και σε αντιδιαστολή με όσα αντιφατικά δήλωσε ο ανιστόρητος Υπουργός, ΑΠΑΝΤΟΥΜΕ:

Στη ΔΕΗ δεν υπάρχει πλεονάζον προσωπικό, αλλά απεναντίας, τεράστια έλλειψη σε όλες τις ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ και ιδίως σε ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ

Απολογισμός δράσης

(Απρίλιος '10 - Οκτώβριος '11)

Στη ΔΕΗ δεν υπάρχει πλεονάζον προσωπικό, αλλά απεναντίας, τεράστια έλλειψη σε όλες τις ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ και ιδίως σε ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ.

Την πραγματική εικόνα, τη μαρτυρά καθημερινά η λειτουργία της Επιχείρησης, στα πεδία των μαχών. Στην εξόρυξη του λιγνίτη, στους σταθμούς παραγωγής, στα δίκτυα Διανομής, Μεταφοράς, αλλά και την εξυπηρέτηση του πελάτη, όπου λόγω έλλειψης προσωπικού, οι εργολάβοι κάνουν χρυσές δουλειές.

Την πραγματική εικόνα τη μαρτυρά ο ολέθριος απολογισμός ατυχημάτων που καταγράφηκε το τελευταίο 8μηνο, ο χαμός αθών συνανθρώπων μας, τα δεκάδες θύματα των αλληπάλληλων εργατικών ατυχημάτων.

Την πραγματική εικόνα της Επιχείρησης τη μαρτυρούν τα εξοντωτικά ωράρια, η ελλιπής επάνδρωση των συνεργείων, η παραβίαση των στοιχειωδών κανόνων ασφαλείας, η κάλυψη των αναγκών με ανειδίκευτους, ανεκπαιδευτους και εργολάβους.

Κατά συνέπεια, προσωπικό για «εφεδρεία στη ΔΕΗ, δεν υπάρχει».

Αν κάποιος περισσεύουν, αυτοί είναι, ο κύριος Υπουργός, η Διοίκηση που τον περιβάλλει και οι κάθε λογής εθνικοί προμηθευτές και εργολάβοι.

Ιδιαίτερα σήμερα, με δεδομένο το πλαίσιο της «δημοσιονομικής προσαρμογής», με καθηλωμένη την αναλογία προσλήψεων στο 1/10 και το μεσοπρόθεσμο να επιβάλλει ουσιαστικά το πάγωμα των προσλήψεων, η θέση της Επιχείρησης σε επίπεδο προσωπικού και παροχής υπηρεσιών, τείνει να καταστεί μη αναστρέψιμη.

Το έλλειμμα ανθρώπινου δυναμικού έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Από τους 36.000 που ήταν οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ το 1996, έχουν απομείνει μόλις 20.500, γεγονός που επηρεάζει τη λειτουργία και την αποτελεσματικότητα της επιχείρησης, έναντι των αναγκών του κοινωνικού συνόλου.

Όμως γιατί φτάσαμε ως εδώ; Τί μεσολάβησε τα προηγούμενα χρόνια; Πώς εξηγείται την ώρα που διευρύνονται οι ανάγκες της Επιχείρησης, να μειώνεται το προσωπικό;

Η απάντηση είναι απλή: Στη εποχή των αγορών (αρχές της δεκαετίας του 90' και εντεύθεν), όλοι οι δείκτες αξιολογούνται στη βάση των λειτουργικών δαπανών. Μια κοντόφθαλμη πρακτική που εστιάζει στη μείωση του εργασιακού κόστους και μεταφέρει τις συνέπειες στους εργαζομένους.

Αιτία, η περίφημη «περιστολή των λειτουργικών δαπανών». Ένα μέτρο μόνιμως ανεφάρμοστο, καθώς οι εργολαβίες και οι προμήθειες όχι μόνο δεν μειώνονται, ακόμα και σήμερα που η χώρα βιώνει μια ανεπανάληπτη οικονομική κρίση, αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο.

Για παράδειγμα, το μόνιμο προσωπικό της Επιχείρησης, μετά βίας φτάνει τα 20.500 άτομα. Η ΔΕΗ την δεκαετία του 90' απασχολούσε 36.000 άτομα και ήταν ακόμα πιο κερδοφόρα απ' ότι σήμερα. **Το μυστικό είναι στις εργολαβίες.**

Η ΔΕΗ σήμερα, εκτός από τα 20.500 άτομα μόνιμου προσωπικού, απασχολεί και μερικές χιλιάδες «εργολαβικό προσωπικό», (το οποίο είναι κρυμμένο επιμελώς).

Προσωπικό που στη συντριπτική του πλειοψηφία δεν διαθέτει τα τυπικά προσόντα, είναι ανειδίκευτο και ανεκπαιδευτο. Υπάρχει για να εξυπηρετεί «έργα», που το προσωπικό της ΔΕΗ έχει απείρως καλύτερη τεχνογνωσία για να τα υλοποιήσει.

Δεύτερη αιτία, η μείωση του εργατικού κόστους, με τη μετατροπή των μόνιμων θέσεων εργασίας, σε ελαστικές μορφές απασχόλησης, πχ: (συμβάσεις 2μηνών, 6μηνών, συμβάσεις έργου, ενοικιαζόμενοι με δελτία παροχής έργου).

Εργαζόμενοι όμηροι, σε δεύτερη ταχύτητα, με μικρότερες αποδοχές, ελάχιστα ασφαλιστικά, εργασιακά δικαιώματα, χωρίς καμία προοπτική και κυρίως με ημερομηνία λήξης. Εργαζόμενοι που σήμερα εκτιμάται ότι ξεπερνούν τις 5.000 και αναμφισβήτητα καλύπτουν οργανικά κενά και ελλείψεις σε μόνιμες θέσεις εργασίας.

Στον αντίποδα, οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ, βλέπουν καθημερινά τη χειροτέρευση των εργασιακών τους όρων. Τις γραμμές τους να τεμα-

*Κατά συνέπεια, προσωπικό για «εφεδρεία στη ΔΕΗ, δεν υπάρχει».
Αν κάποιος περισσεύουν, αυτοί είναι, ο κύριος Υπουργός, η Διοίκηση που τον περιβάλλει και οι κάθε λογής εθνικοί προμηθευτές και εργολάβοι.*

χίζονται και το μέλλον τους να γίνεται ολοένα και πιο αβέβαιο.

Η εντατικοποίηση, η ελλιπής επάνδρωση πόστων και βαρδιών, η πολυειδίκευση, έχουν παγιωθεί και καθιστούν αφόρητη την καθημερινότητα.

Διαλυτικά φαινόμενα, που σε συνδυασμό με την καταστρατήγηση των κανόνων Υγιεινής και Ασφάλειας, τη συστηματική παραβίαση του θωρου, 5ημερου και την αδυναμία χορήγησης αναπαύσεων, τείνουν να εξοντώσουν το ήδη εξουθενωμένο προσωπικό.

Παράλληλα, η εγκατάλειψη των εγκαταστάσεων, η έλλειψη εξοπλισμού, εφοδίων και μέσων ατομικής προστασίας, η απουσία πρόληψης, δημιουργούν συνθήκες που δυσχεραίνουν το έργο των συναδέλφων και θέτουν σε διαρκή κίνδυνο την ασφάλεια και την σωματική τους ακεραιότητα.

ΠΡΟΣΛΗΨΕΙΣ: Η ανεκτίμητη αξία και προσφορά του έμψυχου δυναμικού της ΔΕΗ, είναι αναμφισβήτητη και διαχρονικά καταγεγραμμένη. Παράλληλα η πλήρης και σωστή στελέχωση της μόνης βαριάς βιομηχανίας, που διαθέτει η χώρα, είναι βασική προϋπόθεση για την ανάπτυξη και την ανταγωνιστική της παρουσία.

Ιδιαίτερα σε αυτήν τη δύσκολη συγκυρία είναι απόλυτα προφανές ότι οι εργαζόμενοι αποτελούν το θεμέλιο λίθο για τη συνολική ανάπτυξη της επιχείρησης.

Επομένως οι επενδύσεις σε ανθρώπινο δυναμικό, δεν μπορεί να θεωρούνται σπατάλη. Απεναντίας είναι η κινητήριος δύναμη που μπορεί να δώσει ώθηση στη ΔΕΗ, προκειμένου να διατηρήσει την ηγεμονική της θέση στην αγορά ηλεκτρισμού.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ

Η ΔΕΗ για να ανταποκριθεί στις αυξημένες προσδοκίες της κοινωνίας, βασίζεται πάνω απ' όλα στον επαγγελματισμό του ανθρώπινου δυναμικού της.

Ένας επαγγελματισμός που οικοδομήθηκε μέσα από τη σκληρή εργασιακή ενασχόληση, τη διαδοχή

της τεχνογνωσίας και την πολυετή εξειδίκευση του προσωπικού.

Στη βάση αυτή, τα χρόνια που προηγήθηκαν, η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού, πέτυχε τη μεγάλη οικοδόμηση. Έφερε εις πέρας το σπουδαίο έργο του εξηλεκτισμού της χώρας και το ηλεκτρικό ρεύμα έφτασε με επάρκεια σε κάθε άκρη της ελληνικής επικράτειας.

Στις μέρες μας, η επαγγελματική κατάρτιση του προσωπικού, η διαρκής εκπαίδευση, μετεκπαίδευση και επιμόρφωση, αποτελούν θεμέλιο λίθο για την περαιτέρω ανάπτυξη της Επιχείρησης και την αναβάθμιση των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Αυτήν την άποψη, σε θεωρητικό επίπεδο αποδέχεται και η Διοίκηση της ΔΕΗ, ωστόσο όπως συμβαίνει και σε άλλες περιπτώσεις, η θεωρία των αρμοδίων δε συμβαδίζει με τις πράξεις.

Παρά τις διακηρύξεις, οι εργαζόμενοι της ΔΕΗ στερούνται τα οφέλη της εκπαίδευσης. Η εντατικοποίηση και ο φόρτος εργασίας δεν επιτρέπουν την μετεκπαίδευση του προσωπικού.

Αποτέλεσμα, το κενό της επιμόρφωσης να είναι φανερό, όχι μόνο στους νέους εργαζόμενους, αλλά σε όλη τη βαθμίδα του προσωπικού, γεγονός που σχετίζεται άμεσα με τη συχνότητα των ατυχημάτων.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα, τα προγράμματα επιμόρφωσης που διοργανώνουν οι σχολές, εκ των οποίων ελάχιστα κοινοποιούνται στις υπηρεσιακές μονάδες, αλλά και όσα κοινοποιούνται, η έλλειψη προσωπικού και οι αυξημένες ανάγκες, δεν επιτρέπουν την παρακολούθησή τους, από τους εργαζόμενους.

Αντίστοιχα οι σχολές της ΔΕΗ, που τα προηγούμενα χρόνια διαδραμάτισαν καθοριστικό ρόλο στην τεχνική επάνδρωση της Επιχείρησης, σήμερα υπολειμματούργουν και διαρκώς υποβαθμίζονται.

Υποβαθμίζονται καθώς δεν αναπληρώνεται το στελεχιακό δυναμικό, με συνέπεια να εξανεμίζεται η συσσωρευμένη γνώση δεκαετιών και να χάνεται η εξειδίκευση σε τεχνολογίες, που καλύπτουν όλο το φάσμα της παραγωγικής διαδικασίας.

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ έχοντας βασικό μέλημα τη διαρκή βελτίωση των συνθηκών εργασίας, θεωρεί ότι η

Αιτία, η περίφημη «περιστολή των λειτουργικών δαπανών». Ένα μέτρο μονίμως ανεφάρμοστο, καθώς οι εργολαβίες και οι προμήθειες όχι μόνο δεν μειώνονται, ακόμα και σήμερα που η χώρα βιώνει μια ανεπανάληπτη οικονομική κρίση, αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο.

Απολογισμός δράσης

(Απρίλιος '10 - Οκτώβριος '11)

εξειδίκευση του προσωπικού αποτελεί πλεονέκτημα, που συμβάλλει στην ανάπτυξη της επιχείρησης και διασφαλίζει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της. Παράλληλα αποτελεί, βασική παράμετρο για την ασφάλεια στην εργασία, την οποία κανείς δεν έχει δικαίωμα να παραβλέπει και να αμφισβητεί.

Εκτιμώντας τα παραπάνω και εκφράζοντας τη βούληση των εργαζομένων, θεωρούμε ότι η εκπαίδευση του προσωπικού δεν είναι ζήτημα δευτερεύουσας σημασίας. Είναι πρωταρχική υποχρέωση της Επιχείρησης, έναντι του προσωπικού που παράγει το δημόσιο αγαθό και του καταναλωτή που είναι ο τελικός αποδέκτης των παρεχόμενων υπηρεσιών.

Κατά συνέπεια, απαιτούμε και διεκδικούμε την ουσιαστική αναβάθμιση των σχολών ΔΕΗ, με ενίσχυση του στελεχιακού δυναμικού, ενίσχυση του εκπαιδευτικού ρόλου και διεύρυνση των πόρων που διατίθενται για τη διεξαγωγή εκπαιδευτικών προγραμμάτων.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Η Υγιεινή και η Ασφάλεια της Εργασίας αποτελεί ουσιαστικό πυλώνα της ευημερίας του εργαζομένου. Παρότι η νομοθεσία στη χώρα μας βρίσκεται σε ικανοποιητικό επίπεδο, δημιουργώντας προϋποθέσεις για τη διαμόρφωση ενός ασφαλούς εργασιακού περιβάλλοντος, ωστόσο από την πλευρά της εργοδοσίας παρατηρείται αδιαφορία στην αξιοποίηση των δυνατοτήτων, που η νομοθεσία παρέχει.

Στο χώρο της ηλεκτρενέργειας, που αντικειμενικά αποτελεί τομέα υψηλής επικινδυνότητας, με μεγάλο αριθμό εργατικών ατυχημάτων, η διασφάλιση της Υγιεινής και Ασφάλειας, είναι μία από τις σημαντικότερες προκλήσεις.

Όμως και εδώ, παρά την ύπαρξη ικανού νομοθετικού πλαισίου, από την πλευρά της Επιχείρησης δε λαμβάνεται ιδιαίτερη μέριμνα, ώστε ο κίνδυνος των εργατικών ατυχημάτων και σοβαρών ασθενειών να μηδενιστεί.

Οι συνθήκες υγιεινής και ασφάλειας στη ΔΕΗ και ειδικά στους χώρους των τεχνικών και παραγωγι-

κών Διευθύνσεων, αποτελούσε ανέκαθεν ένα στόχο που όσο και αν φαίνεται ότι τον πλησιάζουμε, εν τούτοις παραμένει προς επίτευξη.

Το ζητούμενο είναι ο περιορισμός και η ελαχιστοποίηση των εργασιακών κινδύνων και σ' αυτόν τον κρίσιμο τομέα, τα τελευταία χρόνια δε βελτιώθηκαν και πολλά, όπως ισχυρίζονται κάποιοι αυτόρεσκα.

Αντιθέτως, στη χρονιά που διανύουμε ο απολογισμός των ατυχημάτων είναι ολέθριος. Δεκάδες μεγάλα εργατικά ατυχήματα, εκ των οποίων και θανατηφόρα, χωρίς σε αυτά να υπολογίζονται τα ατυχήματα στο προσωπικό που απασχολούν οι εργολάβοι, τα οποία δεν καταγράφονται από καμία αρμόδια υπηρεσία.

Από αυτό και μόνο προκύπτει ότι ενώ το θεσμικό πλαίσιο αποτελεί ένα σημαντικό μέσο για να ελαχιστοποιήσουμε τα ατυχήματα, ωστόσο, δεν αρκεί για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Εκείνο που πρωτίστως χρειάζεται είναι η επιχειρησιακή μέριμνα για την εξάλειψη των αιτιών που οδηγούν στο ατύχημα.

Από αυτό και μόνο προκύπτει ότι ενώ το θεσμικό πλαίσιο αποτελεί ένα σημαντικό μέσο για να ελαχιστοποιήσουμε τα ατυχήματα, ωστόσο, δεν αρκεί για την βελτίωση των συνθηκών εργασίας. Εκείνο που πρωτίστως χρειάζεται είναι η επιχειρησιακή μέριμνα για την εξάλειψη των αιτιών που οδηγούν στο ατύχημα.

Για την ΕΤΕ/ΔΕΗ, η ασφάλεια και η υγεία των εργαζομένων στους χώρους εργασίας, αποτελεί αδιαπραγμάτευτη αξία και βασικό μέλημα. Κύριος στόχος για την προσεχή περίοδο, είναι η εξάλειψη των αιτιών, των παραλείψεων και των κινδύνων που σχετίζονται με τις δραστηριότητές μας, ώστε να εξασφαλιστούν ασφαλείς συνθήκες εργασίας για τους εργαζόμενους.

Αξιοποιώντας τα πλεονεκτήματα που μας παρέχει ο νόμος, τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, τις επιτροπές υγιεινής και ασφάλειας, ευελπιστούμε να διασφαλίσουμε ένα πιο ασφαλές περιβάλλον εργασίας. Πρωταρχικός στόχος η ελαχιστοποίηση, ο μηδενισμός των ατυχημάτων. Σύνθημα, ικανοποιητική εργασία, είναι μόνο η ασφαλής εργασία.

ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Ρόλος και αποστολή των Συνδικάτων είναι να χρησιμοποιούν τη δύναμή τους για να εξασφαλίζουν ευημερία, προοπτική και καλύτερες συν-

Δεύτερη αιτία, η μείωση του εργατικού κόστους, με τη μετατροπή των μόνιμων θέσεων εργασίας, σε ελαστικές μορφές απασχόλησης, πχ: (συμβάσεις 2μηνών, 6μηνών, συμβάσεις έργου, ενοικιαζόμενοι με δελτία παροχής έργου).

Θήκες διαβίωσης, στα μέλη τους και την κοινωνία.

Φυσικά σε κάθε κοινωνική προσπάθεια υπάρχουν παραφωνίες, λάθη και παραλήψεις, φαινόμενα καιροσκοπισμού και ιδιοτέλειας, υπάρχουν κακοί και ασυνεπείς συνδικαλιστές.

Σίγουρα όμως υπάρχουν πολλοί, οι οποίοι βάζουν πάνω από το προσωπικό τους συμφέρον, αυτό των συναδέλφων, που τους εξέλεξαν να προασπίζονται το κοινό καλό.

Ωστόσο, σημαντικό στοιχείο δεν είναι μόνο η ηθική διάσταση του συνδικαλισμού, αλλά και η πρακτική, δηλαδή η αποτελεσματικότητά του στην παραγωγή έργου.

Στο παρελθόν, «τα πράγματα ήταν σχετικά εύκολα και το διακύβευμα μικρό», καθώς υπήρχε πάντα το περιθώριο, στο πλαίσιο της εφαρμοζόμενης πολιτικής, για κοινωνική δράση προς επίτευξη έργου και διεύρυνση των κατακτήσεων.

Σήμερα όμως, που η λέξη «κεκτημένο» τείνει να σβηστεί από το λεξικό, οι εργασιακές σχέσεις οδεύουν στη μηχανή του χρόνου και οι εργαζόμενοι στον καιάδα του μηνονίου, για το συνδικαλιστικό κίνημα δεν υπάρχει η πολυτέλεια για αστοχίες, περιχαράκωση και παλινωδίες.

Στην πρωτοφανή δίνη που βιώνει η ελληνική κοινωνία, το συνδικαλιστικό κίνημα, με τις όποιες αδυναμίες του, ήταν και παραμένει ο μοναδικός θεσμός από τον οποίο οι εργαζόμενοι προσμένουν και ελπίζουν στην προάσπιση των συμφερόντων τους, την υπεράσπιση των κατακτήσεών τους και την καλύτερη του βιοτικού τους επιπέδου.

Οφείλει επομένως το συνδικαλιστικό κίνημα να αρθεί στο ύψος των περιστάσεων και αξιοποιώντας την πολυετή εμπειρία, με σύνεση να διαχειριστεί τη δύσκολη συγκυρία, όπως είναι η σημερινή.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Είναι φανερό ότι η δράση, ο αγώνας και οι προσπάθειες της προηγούμενης περιόδου, απέναντι σε τόσα σοβαρά προβλήματα και προκλήσεις, δεν περιγράφονται εύκολα στις λίγες σελίδες ενός κειμένου.

Όμως ο Απολογισμός δεν αποτελεί απλά μια καταγραφή των πεπραγμένων. Συνθέτει και συμπυκνώνει το καταστάλαγμα της εμπειρίας και της συνείδησης από τη συνδικαλιστική μας δράση.

Δημιουργεί τη «βάση εκκίνησης» για το νέο Προγραμματισμό, εμπνέει τις επιλογές Στρατηγικής και των στόχων, βοηθά στην κάλυψη των όποιων αδυναμιών ή παραλείψεων του παρελθόντος.

Ζητάμε την υπερψήφισή του. Όχι για την εκ των υστέρων νομιμοποίηση των όποιων επιλογών. Αλλά γιατί μέσα από την ψήφο μας αυτή, αναγνωρίζουμε ότι η ΕΤΕ/ΔΕΗ λειτούργησε και υπεραμύνθηκε στις δεδομένες συνθήκες, με στόχο τη διασφάλιση και την προάσπιση των δικαιωμάτων των εργαζομένων. Ότι συνέβαλε στην προσπάθεια κοινωνικού μετώπου ενάντια στο αντιλαϊκό παραλήρημα και τις μνημονικές επιλογές της κυβερνητικής πλειοψηφίας. Συνέβαλε στην επίλυση σοβαρών κλαδικών προβλημάτων, που υπήρχαν ή δημιουργήθηκαν στην πορεία. Επεδίωξε και σε σημαντικό βαθμό πέτυχε την ενεργό παρουσία του συνδικαλιστικού κινήματος στους κοινωνικούς αγώνες και τις εξελίξεις.

Ο Προγραμματισμός, που θα ακολουθήσει, πρέπει να αξιοποιεί την εμπειρία και να ολοκληρώνει τις δράσεις που είναι ήδη σε εξέλιξη. Πρέπει να προχωρήσουμε, ακόμη πιο θαρραλέα, πιο αποφασιστικά, πιο δυναμικά για την εδραίωση της ταξικής συνείδησης, ενάντια στις λογικές της υποβάθμισης, της κατάτμησης και της διαίρεσης των εργαζομένων.

Οι εργαζόμενοι το θέλουν. Με γνώμονα την ενότητα, τη δημοκρατική λειτουργία, την αυτονομία του Συνδικαλιστικού Κινήματος, η ΕΤΕ/ΔΕΗ μπορεί να ανοίξει και νέους ορίζοντες για τους εργαζόμενους.

Η πρόκληση είναι μπροστά μας. Στο χέρι μας είναι ο Προγραμματισμός, οι επιλογές και οι στόχοι μας να ανταποκρίνονται στις ανάγκες των συναδέλφων, στα νέα δεδομένα και στις προκλήσεις των καιρών.

Σήμερα όμως, που η λέξη «κεκτημένο» τείνει να σβηστεί από το λεξικό, οι εργασιακές σχέσεις οδεύουν στη μηχανή του χρόνου και οι εργαζόμενοι στον καιάδα του μηνονίου, για το συνδικαλιστικό κίνημα δεν υπάρχει η πολυτέλεια για αστοχίες, περιχαράκωση και παλινωδίες.

Πρόγραμμα δράσης

Του Αντώνη Καρρά

Γεν. Γραμματέα της ΕΤΕ/ΔΕΗ

Το πρόβλημα της Ελλάδος είναι ότι η οικονομία παρά το κούρεμα θα παραμείνει δέσμια του χρέους αδυνατώντας να ανακάμψει. Είναι σαφές, ότι ο σχεδιασμός είναι, η χώρα και ο λαός της να παραμείνουν εγκλωβισμένοι στα αδιέξοδα που άλλοι της δημιούργησαν.

Το 50ο ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ της ΕΤΕ/ΔΕΗ πραγματοποιείται σε ακραίες και δυσμενείς κοινωνικοοικονομικές συνθήκες, χωρίς μεταπολιτευτικό προηγούμενο, **ανατροπής** των εργασιακών, συλλογικών και κοινωνικών δεδομένων, εγγυήσεων και δικαιωμάτων των λαϊκών στρωμάτων.

Η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, της κερδοσκοπίας και των ανέλεγκτων χρηματοπιστωτικών αγορών, παράγει τη μαζική ανεργία με θύματα πρώτα τους νέους, διαλύει την κοινωνική ασφάλιση, συρρικνώνει τις κοινωνικές δαπάνες, μειώνει τις δημόσιες υποδομές, τις παροχές των κοινωνικών αγαθών, της υγείας και της παιδείας, εμπορευματοποιεί, ιδιωτικοποιεί, οδηγεί σε «ελεύθερη» πτώση το βιοτικό επίπεδο και αυξάνει δραματικά τη φτώχεια και τις ανισότητες.

Οι πολιτικές που συμφωνήθηκαν από την κυβέρνηση, την Ευρωπαϊκή Ένωση, το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στο πλαίσιο του μνημονίου, επιβάλλουν ως συνταγή εξόδου από την κρίση **τα πιο απεχθή νεοφιλελεύθερα μέτρα και μοττέλα, αυτά που γέννησαν την κρίση**, μεταβάλλουν βίαια και με ταχύτητα προς το χειρότερο, την εξαθλίωση, τα πολιτισμικά δεδομένα, τη ζωή της συντριπτικής πλειοψηφίας της κοινωνίας του Ευρωπαϊκού Νότου, ολόκληρης της Ευρώπης.

Σε αυτή την συγκύρια, τα συλλογικά κινήματα, οι κοινωνικές μορφές δράσης, το συνδικαλιστικό κίνημα, πρέπει άμεσα να συναντηθούν σε ένα ευρύτερο λαϊκό, κοινωνικό κίνημα, σε ένα κίνημα κοινωνικής αλληλεγγύης, αντίστασης και διεκδίκησης, να υψώσουν φραγμό στις απολύσεις, τις μειώσεις μισθών και συντάξεων, τη βαρβαρότητα στις εργασιακές σχέσεις, να ακυρώσουν, να ανατρέψουν το μνημόνιο.

Το 2011 που οι πολιτικές εξάρτησης, κηδεμονίας ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων, εντείνονται και κλιμακώνονται σε όλο τον πλανήτη, σε βάρος των λαών και της ειρήνης.

Σήμερα που η επίθεση στα δικαιώματα είναι ολική και ισοπεδωτική, οι εργαζόμενοι στον τόπο βιώνουν την κοινωνική και εργασιακή τους εξαθλίωση, η ανάπτυξη νέων μαζικών και δυναμικών,

ενιαίων και καθολικών μορφών αγώνα, είναι η ανοιχτή και διαρκής πρόκληση για όλους.

Οι μεγάλες απεργίες στην Πορτογαλία, την Ισπανία και τη Γαλλία, οι νέες μεγάλες διαδηλώσεις που πραγματοποιήθηκαν ή πραγματοποιούνται στην Ιταλία, την Ιρλανδία και Ισπανία δείχνουν ότι και οι Ευρωπαίοι εργαζόμενοι δεν είναι διατεθειμένοι να ανεχτούν τη συνέχιση αυτών των πολιτικών.

Ταυτόχρονα, η νεολαία διαδηλώνει ενάντια στις περικοπές στην παιδεία, για το δικαίωμα στην εργασία, ενάντια στο δυσοίωνα μέλλον που της επιφύλασσαν.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η σημερινή κρίση αφορά κυρίως το ευρωπαϊκό ατλαντικό τμήμα της παγκόσμιας οικονομίας. Αν ο καπιταλισμός υποφέρει σε Ευρώπη, ΗΠΑ και Ιαπωνία - και υποφέρει - ταυτόχρονα επεκτείνεται δυναμικά στην Κίνα, την Ινδία, την Ασία και την Βραζιλία.

Σαν αποτέλεσμα έχουμε οι «παλιές» καπιταλιστικές οικονομίες να μετατρέπονται σε **οικονομίες υπηρεσιών** και οι «υποανάπτυκτες» χώρες σε **βιομηχανικές οικονομίες**. Πιο συγκεκριμένα γινόμαστε μάρτυρες μιας μετεγκατάστασης της βιομηχανικής δραστηριότητας από τη Δύση στην Ανατολή.

Επακόλουθο ήταν για τις πρώην οικονομικές χώρες το κράτος πρόνοιας, οι δημόσιες υπηρεσίες, οι υψηλοί μισθοί, η πλήρης απασχόληση, οι εγγυημένες συντάξεις, ο ρυθμιστικός ρόλος του κράτους και πολλά ακόμα να ανήκουν ως οργανικό σύνολο στο παρελθόν.

Αυτό το γεγονός προκαλεί αναπόφευκτα την υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου της εργατικής τάξης στη Δύση και την αναβάθμιση του βιοτικού επιπέδου της εργατικής τάξης στην Ανατολή.

Δηλαδή οι καπιταλιστές χρησιμοποιούν την αποβιομηχάνιση των πρώην ανεπτυγμένων χωρών και την κατάρρευση του κράτους πρόνοιας **για να χρηματοδοτήσουν την παγκόσμια επέκταση του συστήματός τους** με τα χρήματα της εργατικής τάξης που μέχρι χθες κάλυπταν το κράτος πρόνοιας.

Σήμερα που η επίθεση στα δικαιώματα είναι ολική και ισοπεδωτική, οι εργαζόμενοι στον τόπο βιώνουν την κοινωνική και εργασιακή τους εξαθλίωση, η ανάπτυξη νέων μαζικών και δυναμικών, ενιαίων και καθολικών μορφών αγώνα, είναι η ανοιχτή και διαρκής πρόκληση για όλους.

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΥΦΕΣΗ

Αυτή τη στιγμή μπαίνουμε σε μια νέα φάση παγκόσμιας ύφεσης. Πουθενά στην παγκόσμια οικονομία δεν διαγράφεται εκείνη η αναπτυξιακή δυναμική που θα ωθούσε την παγκόσμια οικονομία εκτός της υφεσιακής τροχιάς. Ακόμα χειρότερα, οι 2 από τις 3 ατμομηχανές της παγκόσμιας οικονομίας που απότρεψαν την περασμένη περίοδο την κατάρπτωσή της σε κατάσταση ύφεσης φαίνεται να έχουν ξεμείνει από καύσιμα.

Συγκεκριμένα, οι εξαγωγικές επιδόσεις της Γερμανίας (που φυσικά στηρίζονταν στις τσεχικές, πολωνικές, ουγγρικές βιομηχανικές υπερβολαβίες χαμηλού κόστους) παρουσιάζονται εντελώς αποδυναμωμένες.

Ακόμα χειρότερα, η Κίνα φαίνεται να κατευθύνεται προς την ύφεση. Η μη επαρκής ανάκαμψη των εξαγωγών από τη βουτιά που έκαναν το 2009, την πρώτη από το 1978, σε συνδυασμό με τα μέτρα περιορισμού του εσωτερικού δανεισμού και της κερδοσκοπίας στα ακίνητα, υποχρέωσε την κυβέρνηση να παρέμβει στο τραπεζικό σύστημα για να το στηρίξει.

Επίσης η συνεχής καταράκωλα των τιμών στο χρηματιστήριο της Σαγκάης από τον Απρίλιο του 2011, **πιστοποιεί την απαισιόδοξη προοπτική του νεαρού κινέζικου καπιταλισμού.**

Μένει, λοιπόν μόνο η Ινδία η εσωτερική αγορά της οποίας δεν είναι σε θέση να προσφέρει την εξαγωγική διέξοδο που χρειάζεται τάχιστα η παγκόσμια οικονομία για να αποφύγει την ύφεση.

Γιατί, λοιπόν, να αποφευχθεί η επόμενη παγκόσμια ύφεση; Από πού θα προκύψει η αύξηση της καταναλωτικής ζήτησης, όταν ο ιστορικός ιμπεριαλισμός στην Ευρώπη και την Βόρεια Αμερική παίρνει μέτρα δημοσιονομικής λιτότητας, σκληρά στην πρώτη περιοχή και ήπιας στη δεύτερη, για να ανταπεξέλθει στις χρηματοπιστωτικές συνέπειες που προκάλεσε και συνεχίζει να προκαλεί η διάσωση του ευρωατλαντικού χρηματοπιστωτικού συστήματος και των βιομηχανικών κολοσσών Ευρώπης και Βόρειας Αμερικής το 2008;

Όσον αφορά την πληγωμένη Ιαπωνία, αυτή φαίνεται να βρίσκεται σε κατάσταση πλήρους κορεσμού εξαιτίας των συνεπειών του πυρηνικού ατυχήματος.

Οι οάσεις της ανάπτυξης στην Αυστραλία, στην Νότια Ασία, τη Βαλτική και κάποιες χώρες της Νότιας Αμερικής **δεν επαρκούν ποιοτικά και ποσοτικά** για να αντιστρέψουν την πορεία της παγκόσμιας οικονομίας προς την ύφεση.

Συνεπώς δεν πρόκειται για μια ύφεση προς την οποία κατευθυνόμαστε αλλά για **μια αλυσιδωτή διαδοχή υφέσεων**. Είναι προφανές ότι η παγκόσμια οικονομία μόλις έχει διανύσει το κατώφλι της κρίσης.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

Οι Έλληνες εργαζόμενοι βρίσκονται αντιμέτωποι με μια καλά ενορχηστρωμένη επίθεση από την κυβέρνηση, την ΕΕ και τους διεθνείς εκπροσώπους του κεφαλαίου. Με πρόσχημα την κρίση και την αποτροπή της χρεοκοπίας, έχουν επιβάλει στους εργαζόμενους όλο το πακέτο των αντεργατικών μέτρων που χρόνια προσπαθούσαν να περάσουν αλλά δεν μπορούσαν.

Έχουν περάσει δυο (2) χρόνια από την εκλογή της κυβέρνησης η οποία εκλέχτηκε με την μαζική υποστήριξη του Ελληνικού Λαού και έχει καταφέρει αυτό που δεν κατάφερε καμία άλλη κυβέρνηση μέχρι σήμερα, **να είναι η πιο ανάληπτη κυβέρνηση που έχει περάσει απ' αυτόν τον τόπο.**

Προεκλογικά η κυβέρνηση μιλούσε για «αναδιανομή του πλούτου», υποσχόμενη ότι την «κρίση θα πληρώσουν οι έχοντες και κατέχοντες, οι τραπεζίτες και οι μεγάλο - επιχειρηματίες».

Αντ' αυτού τι βλέπουμε; Οι εργαζόμενοι τα συνήθη υποζύγια της κοινωνίας, πληρώνουν για άλλη μια φορά την κρίση και οι πλούσιοι οι μεγάλο - επενδυτές οι μεγάλο - εργολάβοι και τα ιδιοτελή συμφέροντα, να τρίβουν τα χέρια τους από ικανοποίηση που θα συνεχίσουν ανενόχλητοι τη ληστεία τους.

Υπόσχονταν επίσης ότι «χρήματα υπάρχουν και θα τα βρούμε». **Πράγματι χρήματα υπάρ-**

Αυτή τη στιγμή μπαίνουμε σε μια νέα φάση παγκόσμιας ύφεσης. Πουθενά στην παγκόσμια οικονομία δεν διαγράφεται εκείνη η αναπτυξιακή δυναμική που θα ωθούσε την παγκόσμια οικονομία εκτός της υφεσιακής τροχιάς.

χουν και θα μπορούσαν να τα βρουν ώστε να αντιμετωπιστούν τα ελλείμματα και το τεράστιο δημόσιο χρέος.

- Υπάρχουν στα 200 δις Ευρώ που είναι τα ετήσια κέρδη των τραπεζών.
- Υπάρχουν στις τρομακτικές στρατιωτικές δαπάνες, που μέσα σ' αυτές συμπεριλαμβάνονται και μίζες δισεκατομμυρίων.
- Υπάρχουν στα δις των επιδοτήσεων στους ιδιώτες για δήθεν επιδοτήσεις.
- Υπάρχουν στα δις ευρώ που δοθήκαν ή που πρόκειται να δοθούν στις τράπεζες για να έχουν ρευστότητα..!
- Υπάρχουν στα τεράστια ποσά της φοροδιαφυγής και της φοροκλοπής αλλά και της εισφοροδιαφυγής και της εισφοροκλοπής.
- Υπάρχουν στις 10.000 υπεράκτιες offshore εταιρείες ελληνικών συμφερόντων που διακινούν γύρω στα 500 δις ευρώ το χρόνο και το δημόσιο χάνει ετησίως από φόρους πάνω από 10 δις.
- Πάνω από 5000 επιχειρήσεις οφείλουν 31 δις ευρώ στο δημόσιο.
- Υπάρχουν στα δεκάδες δις ευρώ που έχουν κλέψει διάφοροι επιτήδειοι με σκάνδαλα, ρεμούλες και κομπίνες.

Χρήματα που θα μπορούσε να πάρει μια κυβέρνηση που σέβεται τον εαυτό της και τους πολίτες και να αντιμετωπίσει, τα ελλείμματα, το χρέος και προπάντων να μείνουν πολλά για να ασκήσει κοινωνική και αναπτυξιακή πολιτική.

Αντί για αυτό όμως η κυβέρνηση προτίμησε να πάρει 4 - 5 δις. ευρώ από το υστέρημα των εργαζομένων και των συνταξιούχων δυσκολεύοντάς τους ακόμα περισσότερο την ήδη δύσκολη ζωή.

Η κυβέρνηση με το Μνημόνιο που υπέγραψε με το ΜΠΔΣ που ανακοίνωσε καθώς και με τον αυταρχικό τρόπο που επιδεικνύει στους εργαζόμενους εκβιάζοντας και απειλώντας κάθε φορά που είναι να πάρει και μια δόση, **βουλιάζοντάς τους ακόμα περισσότερο στη φτώχεια και τη δυστυχία, απέδειξε ότι η κρίση είναι απλώς το πρόσχημα** για να μειωθούν δραστικά οι μισθοί και οι συντάξεις να συρρικνω-

θούν δραστικά οι κοινωνικές δαπάνες, να καταργηθούν τα εργασιακά δικαιώματα και να ιδιωτικοποιηθούν όλοι οι κερδοφόροι τομείς του δημοσίου.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ

Η Ελληνική οικονομία παρουσιάζει σαφώς μεγαλύτερα προβλήματα απ' ότι η παγκόσμια. **Είναι μέσα σε μια κρίση που συνεχώς βαθαίνει** και έχει αγκαλιάσει όλες τις πτυχές τις κοινωνίας. Η κρίση δεν είναι μόνο οικονομική αλλά πολιτική, κοινωνική κρίση, όλων των θεσμών.

- Το κρατικό χρέος αυτή τη στιγμή είναι στο 160% του ΑΕΠ.
- Το ΑΕΠ για το 2011 θα πέσει κάτω από - 6%.
- Για το πρώτο εξάμηνο του 2011 η βιομηχανική παραγωγή έπεσε κάτω από - 7%.
- Η απασχόληση είναι επίσημα στο 16,7% όμως ανεπίσημα υπολογίζεται στο 26%
- Ο όγκος επενδύσεων - 20%
- Η ιδιωτική κατανάλωση - 7% και βεβαίως μέχρι το τέλος του χρόνου όλοι αυτοί οι δέκτες θα επιδεινωθούν.

Η κατανάλωση σε όλους τους τομείς του εμπορίου είναι σε ελεύθερη πτώση και μεγάλα τμήματα του Ελληνικού πληθυσμού φτωχοποιούνται. Παρά τις κυβερνητικές θριαμβολογίες ότι μετά το «κούρεμα» θα έχουμε σοβαρή μεταβολή στην οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα **τίποτε απ' όλα αυτά δεν θα συμβεί**

Το «κούρεμα» πρώτα απ' όλα αφορά το 50% του ιδιωτικού χρέους και είναι εθελοντικό. Καλύπτει μόνο το 25% του συνολικού κρατικού χρέους και αν οι τράπεζες δεν ανταποκριθούν μπορεί να πέσει μόνο στο 20%.

Το χρέος από 160% του ΑΕΠ που είναι σήμερα με ελάφρυνση κατά το 1/4 θα πέσει στο 120%, αλλά το 2020.

Γιατί το 2020; Αυτό μπορεί να εξηγηθεί στις εξελίξεις στο χρηματοπιστωτικό σύστημα και την δυναμική της οικονομίας, οι οποίες κάθε άλλο παρά ισχυρές είναι. **Η κατάσταση των ελληνικών τραπεζών είναι σε οικτρή κατάσταση και πολύ αδύναμη.**

Οι Έλληνες εργαζόμενοι βρίσκονται αντιμέτωποι με μια καλά ενορχηστρωμένη επίθεση από την κυβέρνηση, την ΕΕ και τους διεθνείς εκπροσώπους του κεφαλαίου. Με πρόσχημα την κρίση και την αποτροπή της χρεοκοπίας, έχουν επιβάλει στους εργαζόμενους όλο το πακέτο των αντεργατικών μέτρων που χρόνια προσπαθούσαν.

Οι απαιτήσεις τους από δάνεια που έχουν κάνει στο εσωτερικό της χώρας σε επιχειρήσεις και νοικοκυριά ανέρχονται στα 251 δις ευρώ. Σύμφωνα δε με την έκθεση της ΓΣΕΕ τα τραπεζικά δάνεια σε καθυστέρηση να πληρωθούν διπλασιάστηκαν από 5% του συνόλου το 2008 σε 10% τον Σεπτέμβριο του 2010 και η κατάσταση σήμερα είναι πολύ χειρότερη ξεπερνώντας φέτος και το 15%. Αυτό σημαίνει ότι 40 δις δάνεια είναι χαμένα και συνεχώς αυξάνονται.

Το πρόβλημα της Ελλάδος είναι ότι η οικονομία παρά το κούρεμα θα παραμείνει δέσμια του χρέους αδυνατώντας να ανακάμψει. Οι τράπεζες αφού κρατικοποιηθούν θα πουληθούν σε ξένους «οίκους» και αυτό θα οδηγήσει τη μεταβίβαση της περιουσίας του Ελληνικού λαού σε ξένα χέρια.

Η εξαγορά τραπεζών όπως η Εθνική από μια ξένη τράπεζα σημαίνει ότι η τεράστια ακίνητη περιουσία μαζί με τις καταθέσεις και τα δανειστικά χαρτοφυλάκια περνάνε στις ξένες τράπεζες.

Οι περιουσίες θα εκποιηθούν σε τιμές χαμηλές και αλλάζουν ταυτόχρονα οι όροι συναλλαγής του αποδυναμωμένου ελληνικού κράτους και του αναξιοποίητου φυσικού πλούτου.

Η διατήρηση του χρέους στο 120% του ΑΕΠ μας επαναφέρει στο χρέος του 2009 και βιώσιμο χρέος σύμφωνα με τους ερευνητές είναι το χρέος κάτω από 90%.

Το κούρεμα λοιπόν δεν λυτρώνει την Ελληνική οικονομία αλλά την οδηγεί στην πλήρη εξαγορά της τα επόμενα χρόνια από το ευρωπαϊκό κεφάλαιο. Το ελληνικό χρέος θα είναι ο καταλύτης ώστε με βάνουσο τρόπο να επιτεθεί η Ευρωπαϊκή άρχουσα τάξη στους Ευρωπαίους εργαζόμενους για να περάσει η σκληρή πολιτική που εφαρμόζεται στους Έλληνες και στους Ευρωπαίους εργαζόμενους.

Αυτή η πολιτική δεν κτυπάει το πρόβλημα στη ρίζα που δημιούργησε την κρίση. Δηλαδή, τις ληστρικές συμβάσεις των δημοσίων έργων, τη διαφθορά του πελατειακού κράτους με τις μίζες και τις ρεμούλες, την μεγάλη φοροδιαφυγή τις προκλητικές φοροαπαλλαγές στο μεγάλο κεφάλαιο τις αδικαιολόγητες

τεράστιες πολεμικές δαπάνες το απυρόβλητο της εκκλησιαστικής περιουσίας καθώς και τις σοκαριστικές ιδιωτικοποιήσεις.

ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΝΑΓΚΑΙΟ ΟΣΟ ΠΟΤΕ

Μέσα στις συνθήκες αυτές, το συνδικαλιστικό κίνημα, είναι και παραμένει ο μόνος φορέας από τον οποίο η εργατική τάξη, οι άνεργοι, και οι νέοι προσμένουν την προώθηση των συμφερόντων τους.

Το εργατικό κίνημα δεν έχει καμία άλλη λύση, παρά να αγωνιστεί σκληρά για να ανατρέψει αυτή την πολιτική και η ανατροπή αυτής της πολιτικής μπορεί να γίνει μόνο μέσα από την οργανωμένη δράση των συνδικάτων, τα οποία είναι τα μόνα που έχουν πρόγραμμα, σχέδιο και οργάνωση.

Τα συνδικάτα που οφείλουν σήμερα να ανασυγκροτηθούν και να προχωρήσουν στον συντονισμό των αγώνων, με κοινό πρόγραμμα, κοινή ενημέρωση, κοινές απεργιακές κινητοποιήσεις και ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Η επίθεση του κεφαλαίου επιβάλλει την πλατιά και μαζική ενότητα. Οι αποσπασματικές δράσεις, απογοητεύουν τους εργαζόμενους και τους αδυνατίζουν την ώρα της μάχης. Είναι καθήκον όλων των θεσμοθετημένων οργάνων και δυνάμεων της εργατικής τάξης (αν θέλουν και μπορούν να είναι επίκαιρα με την εποχή τους), να παλέψουν για το σκοπό αυτό.

ΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΦΥΠΝΙΖΕΤΑΙ

Στη χώρα μας τα γεγονότα τρέχουν με πολύ γρήγορο ρυθμό τόσο από την πλευρά της επίθεσης της κυβέρνησης όσο και από την πλευρά της αντίδρασης του κινήματος.

Η γενικευμένη επίθεση φτωχοποιεί εκατομμύρια εργαζόμενους καταργώντας οποιαδήποτε κατάσταση του παρελθόντος. Στο παρελθόν η επίθεση αφορούσε μόνο τον ιδιωτικό τομέα, τώρα όμως επιτίθενται με έμφαση στο δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα.

Οι εργαζόμενοι του δημοσίου τομέα, ήταν στο παρελθόν εφησυχασμένοι στη μονιμότητα και τον

Το ελληνικό χρέος θα είναι ο καταλύτης ώστε με βάνουσο τρόπο να επιτεθεί η Ευρωπαϊκή άρχουσα τάξη στους Ευρωπαίους εργαζόμενους για να περάσει η σκληρή πολιτική που εφαρμόζεται στους Έλληνες και στους Ευρωπαίους εργαζόμενους.

σταθερό μισθό. Βλέπουν σήμερα τη σταθερότητα και τη σιγουριά τους να χάνεται μέσα σε λίγους μήνες και βγαίνουν στους δρόμους.

Πολλοί είχαν (και ορισμένοι έχουν) την αυταπάτη ότι η κυβέρνηση θα τους εξαιρούσε από την επίθεση της, όμως διαψεύστηκαν. Ένα πρωτόγνωρο κίνημα αναπτύσσεται απ' τους μέχρι χθες «βολεμένους» δημόσιους υπαλλήλους.

Όλα τα υπουργία και πολλά δημόσια κτίρια τελούν υπό κατάληψη, οι εργαζόμενοι στη ΔΕΗ με μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις, πορείες, καταλήψεις πρωτοστατούν στον αγώνα, οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ, με έναν διαρκή αγώνα δείχνουν ότι δεν είναι διατεθειμένοι να υποχωρήσουν.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΝΙΟ ΠΤΩΧΕΥΣΕ

Η Ελλάδα του 21ου αιώνα παραδίδεται στις αγορές, το μνημόνιο, την εργοδοτική αυθαιρεσία. Ο κοινωνικός χάρτης κατεδαφίζεται, η κοινωνία οδηγείται στη λαιμητόμο της φτώχειας, της εξαθλίωσης, της ανασφάλειας, την ώρα που διατηρούνται και αυξάνονται τα προνόμια των οικονομικά ισχυρών, των Τραπεζών και των επιχειρήσεων.

Το μνημόνιο “σωτηρίας” οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια τη χώρα, αλλά και την κοινωνία στην χρεοκοπία. Οι συνταγές πολιτικής που εφαρμόζονται, δεν αφήνουν μόνο εξουθενωμένους τους εργαζόμενους και την εργατική τάξη, αλλά αποτελούν καταλυτικό παράγοντα επιδείνωσης της συνολικής οικονομικής κατάστασης της χώρας.

Χειροπιαστή απόδειξη, η πρωτοφανής ύφεση, το χρέος που διαρκώς μεγαλώνει με ιλιγγιώδεις ρυθμούς, οι θυσίες των Ελλήνων που πάνε αποκλειστικά στα πανωτόκια, χωρίς η θέση τους να βελτιώνεται κατ' ελάχιστον.

Δύο χρόνια μετά είναι προφανές ότι το μνημόνιο “σωτηρίας” δεν βγάζει πουθενά, αντιθέτως οδηγεί με μαθηματική ακρίβεια την χώρα, αλλά και την κοινωνία στην χρεοκοπία. Εκείνο που πραγματικά χρειάζεται σήμερα ο τόπος για να βγει από το τέλμα είναι ένα νέο μείγμα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής, που να στηρίζει τη δίκαιη διανομή και αναδιανομή του εισοδήματος.

- Με ένα νέο δίκαιο σύστημα φορολόγησης που θα πληρώνουν περισσότερα οι κατέχοντες και λιγότερα οι εργαζόμενοι.
- Με αύξηση των κοινωνικών δαπανών και των κονδυλίων που αφορούν την παιδεία και την υγεία.
- Με ανάπτυξη που θα παράγει μεγαλύτερο εισόδημα για τον εργαζόμενο και πρόσθετη απασχόληση.

Γιατί σε τελική ανάλυση, οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι είναι οι μόνοι που δεν ευθύνονται για τα δημόσια χρέη, την λεηλασία των Ασφαλιστικών Ταμείων και τη διόγκωση της κρίσης. **Η κατάσταση της εθνικής οικονομίας, δεν μπορεί να αποτελεί το μόνιμο άλλοθι για υπαρπαγή κοινωνικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων.** Για αφαίρεση εισοδημάτων, από μεσαία και κατώτερα στρώματα της κοινωνίας.

Για τον κόσμο της εργασίας δεν υπάρχουν διλήμματα. Οι πολιτικές που υπηρετούν τα συμφέροντα του συστήματος και στόχο έχουν να μετακυλύουν το κόστος της δημοσιονομικής προσαρμογής στις πλάτες των εργαζόμενων, είναι απορριπτέες από τους εργαζόμενους.

ΑΠΟΡΥΘΜΙΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ

Η εφαρμογή του μνημονίου και οι επιταγές της τρόικας οδηγούν με ταχύτατους ρυθμούς σε απορύθμιση των εργασιακών σχέσεων στον Ιδιωτικό και Δημόσιο Τομέα. Επιλογές πολιτικές στο πλαίσιο των νεοφιλελεύθερων επιλογών της κυβέρνησης.

Η κατάργηση των Συλλογικών Συμβάσεων Εργασίας, η απελευθέρωση των απολύσεων, ο περιορισμός της πλήρους απασχόλησης, η κατάργηση του θώρου, η ενοκίαση των εργαζομένων, η συνέχιση της κάλυψης των πάγιων και διαρκών αναγκών από συμβασιούχους έργου, διμηνίτες, εργαζόμενους μερικής απασχόλησης, αποτελούν τον κανόνα στις εργασιακές σχέσεις.

Μια σκληρή πραγματικότητα που έχει αρνητικές επιπτώσεις για τα δικαιώματα των εργαζομένων και την κοινωνία γενικότερα. Ενώ η εφαρμογή της απόφασης για μια (1) πρόσληψη σε δέκα (10) αποχωρή-

Μέσα στις συνθήκες αυτές, το συνδικαλιστικό κίνημα, είναι και παραμένει ο μόνος φορέας από τον οποίο η εργατική τάξη, οι άνεργοι, και οι νέοι προσμένουν την προάσπιση των συμφερόντων τους.

σεις οδηγεί σε υποβάθμιση και **ουσιαστικά σε διάλυση των Δημοσίων υπηρεσιών.**

Συγχρόνως εντείνονται οι πιέσεις για απολύσεις, στο πλαίσιο των αποφάσεων του Δ.Ν.Τ. (**εργασιακή εφεδρεία**), για απολύσεις εκτός των συμβασιούχων και μόνιμου προσωπικού καθώς αναζητείται το άλλοθι για τα αίτια της οικονομικής κρίσης.

Το διάστημα που προηγήθηκε το συνδικαλιστικό κίνημα βρέθηκε σε αμυντική θέση, καθώς είχε να αντιμετωπίσει μια ολομέτωπη κυβερνητική πολιτική, η οποία είχε στόχο την αναδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων.

Βασική φιλοσοφία των νομοθετικών παρεμβάσεων που ελήφθησαν στο πλαίσιο του μνημονίου, ήταν η αποδοχή των πιο ακραίων εργοδοτικών απαιτήσεων και η επιδείνωση του νομοθετικού πλαισίου που προστατεύει τις εργασιακές σχέσεις.

Για το εργατικό κίνημα η προστασία και ποιοτική αναβάθμιση των εργασιακών σχέσεων παραμένει κυρίαρχο ζητούμενο. Το πλαίσιο απορύθμισης των εργασιακών σχέσεων και δικαιωμάτων, αποτελεί διαρκή «αίτια πολέμου», που είμαστε αποφασισμένοι να αντιπαλέψουμε και να καταργήσουμε στην πράξη.

Εργαζόμενοι και συνδικαλιστικό κίνημα της ΔΕΗ, έχουν ήδη τοποθετηθεί, έχουν αποκηρύξει τις πολιτικές που διαμελίζουν στο βωμό του μνημονίου και των πιστωτικών ιδρυμάτων κάθε εργασιακή, μισθολογική και κοινωνική κατάκτηση.

Στόχος μας για το προσεχές διάστημα είναι:

- Η κατάργηση του αντεργατικού πλαισίου και των βάρβαρων αντεργατικών Νόμων που αφορούν τις εργασιακές σχέσεις και την διευθέτηση του χρόνου εργασίας.
- Ο σεβασμός της συλλογικής αυτονομίας των ΣΣΕ και των συλλογικών διαπραγματεύσεων.
- Δημοκρατική ρύθμιση των εργασιακών σχέσεων με κατάργηση της ενοικιαζόμενης εργασίας, των συμβάσεων έργου και της μερικής απασχόλησης.

- Η αυστηρή εφαρμογή των ΣΣΕ, της Εργατικής Νομοθεσίας, με ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών (ΣΕΠΕ).
- Το 35ωρο χωρίς ελαστικότητα και χωρίς μείωση αποδοχών.

Στη κατεδάφιση των κεκτημένων, υπάρχει απάντηση: Η φτώχεια, η ανέχεια και η μιζέρια δεν είναι το πεπρωμένο των ανθρώπων του μόχθου. Αυτή ήταν η στρατηγική μας χτες. Με αυτή πορευόμαστε και σήμερα.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ

Το ασφαλιστικό συσχετίζεται με την γενικότερη κατάσταση της οικονομικής πολιτικής, τα ελλείμματα και τη σημερινή συγκυρία, τις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, την ανεργία και την εισοδηματική πολιτική.

Η κατάσταση στα Ασφαλιστικά Ταμεία διαρκώς χειροτερεύει αφού οι πραγματικές αιτίες ούτε στα όρια ηλικίας του ενεργού πληθυσμού, ούτε στο ύψος των συντάξεων των ασφαλισμένων οφείλονται, **αλλά στην εκτεταμένη εισφοροδιαφυγή, στη λεηλασία των αποθεματικών των Ταμείων από τις Τράπεζες και το χρηματιστήριο, στις ελαστικές εργασιακές σχέσεις, στην κακοδιοίκηση και την έλλειψη αποτελεσματικών οργανωτικών δομών και τεχνολογικής υποστήριξης.**

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ το διάστημα που προηγήθηκε πρωτοστάτησε σε σειρά αγωνιστικών κινητοποιήσεων για σημαντικά ζητήματα που απασχόλησαν όχι μόνο τα μέλη της, αλλά το σύνολο των εργαζομένων της ΔΕΗ.

Κορυφαίο θέμα στην ατζέντα των κινητοποιήσεων το **Ασφαλιστικό**, που ελέω (μνημονίου, μεσοπρόθεσμου, επικαιροποιήσεων κτλ), επανέρχεται ξανά και ξανά στην επικαιρότητα και αποτελεί διακύβευμα πρώτου μεγέθους για το συνδικαλιστικό κίνημα της ΔΕΗ.

Την ίδια στιγμή, η αυθαιρεσία των εργοδοτών εντείνεται, τα ελλείμματα των Ταμείων διογκώνονται, αφού η εισφοροδιαφυγή και η ανασφάλιστη εργασία έχουν ξεφύγει πέρα από κάθε έλεγχο.

Τα συνδικάτα που οφείλουν σήμερα να ανασυγκροτηθούν και να προχωρήσουν στον συντονισμό των αγώνων, με κοινό πρόγραμμα, κοινή ενημέρωση, κοινές απεργιακές κινητοποιήσεις και ΕΝΙΑΙΟ ΜΕΤΩΠΟ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ.

Αν σε όλα αυτά, προσθέσουμε και τη νέα λεηλασία από το «κούρεμα» των ομολόγων, εύκολα συνάγεται το συμπέρασμα ότι βρισκόμαστε σε κομβικό σημείο, με ορατό τον κίνδυνο νέων δυσμενών παρεμβάσεων στο Ασφαλιστικό, με ότι αυτό συνεπάγεται για τις ασφαλιστικές μας κατακτήσεις.

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΟ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΗ ΔΕΗ

Η διολίσθηση των ασφαλιστικών κατακτήσεων κορυφώνεται, καθώς με πρόσχημα το δημοσιονομικό πρόβλημα της χώρας οδεύουμε ολοταχώς στην πλήρη ισοπέδωση των παρεχόμενων ασφαλιστικών μας υπηρεσιών.

Σήμερα, η επίσημη πολιτεία αντί της κατοχυρωμένης νομοθετικά χρηματοδότησης του Φορέα προχωρά σταθερά στην υπεξαίρεση της ενσωματωμένης ασφαλιστικής παρουσίας των εργαζόμενων στη ΔΕΗ, γεγονός που επιφέρει την ολοκληρωτική κατάρρευση του Ασφαλιστικού Φορέα.

Υπό τις παραπάνω συνθήκες αντιλαμβάνεστε ότι το μέλλον των Ασφαλιστών μας κατακτήσεων προμηνύεται ζοφερό, **ο άλλοτε πρωτοποριακός Ασφαλιστικός Φορέας των εργαζομένων της ΔΕΗ, οδεύει προς πλήρη αποσύνθεση και παρακμή.**

Αποτέλεσμα, οι επιπτώσεις που υφίστανται οι δικαιούχοι του Ασφαλιστικού Φορέα, η σημαντική μείωση των συντάξιμων αποδοχών, η πολύμηνη καθυστέρηση στον υπολογισμό και την καταβολή της σύνταξης, η μη απόδοση του Εφάπαξ, η αδυναμία αποπληρωμής της ιατροφαρμακευτικής δαπάνης.

Προβλήματα που ανατρέπουν τον οικογενειακό προγραμματισμό των ασφαλισμένων, τα οποία ωστόσο δεν περιορίζονται μόνο σε επίπεδο οικονομικών απολαβών καθώς σοβαρή υστέρηση παρουσιάζουν και οι λοιπές ασφαλιστικές υγειονομικές υπηρεσίες και παροχές.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα τα πολυιατρεία του Φορέα, τα οποία λόγω της υποχρηματοδότησης υπολειπόμενα ή σε αρκετές των περιπτώσεων αδυνατούν να ανταποκριθούν στις στοιχειώδεις ανάγκες των ασφαλισμένων.

Αποκωδικοποιώντας τα μηνύματα των καιρών, επιβάλλεται εργαζόμενοι και συνδικαλιστικό κίνημα να βρισκονται σε διαρκή ετοιμότητα, προκειμένου να αποτραπούν πολιτικές που θα αποφέρουν ένα ακόμη βαρύ πλήγμα στις ήδη ελλειμματικές ασφαλιστικές μας κατακτήσεις.

Το μήνυμα είναι ξεκάθαρο: Οι ασφαλιστικές κατακτήσεις των εργαζομένων της ΔΕΗ, είναι αδιαπραγμάτευτες. Το ασφαλιστικό εργαζομένων και συνταξιούχων της ΔΕΗ, έχει λυθεί οριστικά με το άρθρο 34 του Ν.2773/99.

Διεκδικούμε:

- Επαναφορά των ασφαλιστικών - συνταξιοδοτικών μας δικαιωμάτων που έχουν καταργηθεί με όλους τους αντιασφαλιστικούς Νόμους.
- Εκπλήρωση των υποχρεώσεων του κράτους προς τον Ασφαλιστικό μας Φορέα σύμφωνα με όσα ορίζει το άρθρο 34 του Ν.2773/99.
- Διασφάλιση του Δημόσιου και κοινωνικού χαρακτήρα, του ασφαλιστικού μας συστήματος.
- Κατοχύρωση και διεύρυνση των δικαιωμάτων μας στο εφάπαξ και στην επικουρική σύνταξη.
- Επέκταση των Β.Α.Ε. στους εργαζόμενους της Τ/4 Α κατηγορίας.
- Διαδοχική Ασφάλιση χωρίς καταβολή νέων εισφορών.
- Αναβάθμιση των υπηρεσιών υγείας. Αύξηση των τιμολογίων των ιατρικών εξετάσεων και επισκέψεων.
- Επαναφορά του θεσμού των προληπτικών εξετάσεων ανά έτος.

Τέλος με την ενότητα και τη συλλογική δράση θα απαντήσουμε, σε οποίον επιβουλεύεται τις ασφαλιστικές και κοινωνικές μας κατακτήσεις.

ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Ιδιαίτερα αυτή την περίοδο, με την οικονομία σε ύφεση, με τις παρεμβάσεις της κυβέρνησης στο πλαίσιο του προγράμματος σταθερότητας και του μνημονίου, **το φορολογικό σύστημα της χώρας έγινε πιο κοινωνικά άδικο,**

Για τον κόσμο της εργασίας δεν υπάρχουν διλήμματα. Οι πολιτικές που υπηρετούν τα συμφέροντα του συστήματος και στόχο έχουν να μετακυλύουν το κόστος της δημοσιονομικής προσαρμογής στις πλάτες των εργαζομένων, είναι απορριπτέες από τους εργαζομένους.

έντονα ταξικό, αναποτελεσματικό και αντιαναπτυξιακό.

Η υπερδιόγκωση της φοροδιαφυγής, της φοροκλοπής, η μεγάλη αύξηση των έμμεσων φόρων και η υπερφορολόγηση των μισθωτών και των συνταξιούχων, αποτελούν και στην περίοδο της οικονομικής κρίσης τα κύρια χαρακτηριστικά του.

Η εντατικοποίηση και αυτή την χρονική περίοδο της επιβάρυνσης των μισθωτών και των συνταξιούχων φανερώνεται ότι και πάλι επιλέγονται τα εύκολα θύματα για να πληρώσουν την οικονομική κρίση. Η μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας σε συνδυασμό με το κύμα ακρίβειας και αυξήσεων έχει φέρει την πλειοψηφία του Ελληνικού Λαού σε οικονομική απόγνωση.

Ειδικότερα αυτή την περίοδο εξακολουθούμε να θεωρούμε ότι είναι αναγκαία μια ριζοσπαστική φορολογική μεταρρύθμιση, που θα εξασφαλίζει τους αναγκαίους πόρους για την ενίσχυση του κοινωνικού κράτους και θα διασφαλίζει την φορολογική ελάφρυνση των μισθωτών και συνταξιούχων.

Διεκδικούμε:

1. Αφορολόγητο όριο στα 16.000 ευρώ.
2. Τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας.
3. Αλλαγή της σχέσης άμεσων και έμμεσων φόρων.
4. Ουσιαστική καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.
5. Ουσιαστική φορολόγηση των υψηλών εισοδημάτων και κερδών αλλά και της μεγάλης ακίνητης περιουσίας.
6. Δίκαιο φορολογικό σύστημα.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΔΕΚΟ

Ο Δημόσιος τομέας και οι εργαζόμενοι είναι σήμερα στο στόχαστρο. Μέσα σε ένα περιβάλλον που κυριάρχησαν οι νεοφιλελεύθερες πολιτικές και επιδίωξαν και επιδιώκουν τη συρρίκνωση του Δημόσιου, τη μεταφορά ρόλων και πόρων στους ιδιώτες, την υποβάθμιση της λειτουργίας και της προσφοράς των Δημόσιων Υπηρεσιών στο κοινωνικό σύνολο, καλλιεργήθηκε συστηματικά η συνταγή να κτυπηθεί ο «δαίμονας» που λέγεται Δημόσιο.

Αναζητείται η αιτία της κρίσης στο «υπερδιογκωμένο», στο «σπάταλο», στο «αναποτελεσματικό» κράτος, στα «υψηλά» επιδόματα, συντάξεις και μι-

σθούς των Δημοσίων Υπαλλήλων, στη «μονιμότητα» των εργασιακών σχέσεων.

Είναι βαθύτατα πολιτικές και ιδεολογικές επιλογές που στοχεύουν να ικανοποιήσουν τις αγορές, να αποσταθεροποιήσουν, να απορυθμίσουν και να αποδυναμώσουν το κοινωνικό κράτος.

Η πολιτική αυτή ξεπούλησε Δημόσιες επιχειρήσεις στο βωμό της εισπρακτικής λογικής χωρίς κανένα αποτέλεσμα για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας, αναπτύχθηκαν εστίες διαφθοράς και διαπλοκής με συμμετοχή του ιδιωτικού κεφαλαίου και κρατικών παραγόντων, με «συναλλαγές» της εξουσίας και των «άορατων» εξωπολιτικών κέντρων. Είναι εκείνοι που ευθύνονται για την κρίση και ταυτόχρονα είναι κατήγοροι του Δημοσίου.

Στο σχέδιο σταθερότητας που κοινοποίησε η Ελληνική κυβέρνηση προς της Ευρωπαϊκή Επιτροπή, προβλέπονται έσοδα από την ιδιωτικοποίηση Δημοσίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων.

Παράλληλα ένα από τα βασικά μέτρα που έθεσαν ως προϋπόθεση για την παροχή οικονομικής στήριξης οι τεχνοκράτες Ε.Ε & ΔΝΤ, είναι η επιτάχυνση των αποκρατικοποιήσεων και η συρρίκνωση του δημόσιου τομέα.

Το επιχειρήματα που ρίχνουν στο τραπέζι είναι: «Το κράτος είναι «αντιπαραγωγικό» και ως εκ τούτου δεν πρέπει να είναι επιχειρηματίας. Η εξοικονόμηση εσόδων, από τις δαπάνες λειτουργίας των δημοσίων Οργανισμών και Επιχειρήσεων. Η μείωση του δημόσιου χρέους, από τα έσοδα που εξασφαλίζονται από τις αποκρατικοποιήσεις».

Οι ιδιωτικοποιήσεις ωστόσο δεν είναι σημερινό φαινόμενο. Στον τόπο μας, υπάρχουν παραδείγματα ικανά να μας οδηγήσουν σε ασφαλή συμπεράσματα.

Οι αποκρατικοποιήσεις είτε με τη μορφή της ιδιωτικοποίησης, είτε με τη μορφή των μετοχοποιήσεων, αποτέλεσαν ένα από τα βασικά «διαρθρωτικά» μέτρα που χρησιμοποίησαν οι κυβερνήσεις, από το 1990 και μετά, ακολουθώντας πιστά τη νεοφιλελεύθερη θεωρία και πολιτική.

Εργαζόμενοι και συνδικαλιστικό κίνημα της ΔΕΗ, έχουν ήδη τοποθετηθεί, έχουν αποκηρύξει τις πολιτικές που διαμελίζουν στο βωμό του μνημονίου και των πιστωτικών ιδρυμάτων κάθε εργασιακή, μισθολογική και κοινωνική κατάκτηση.

Από τότε μέχρι και σήμερα πολύ νερό κύλησε στο αυλάκι και δεκάδες κερδοφόρες ή μη Επιχειρήσεις του δημόσιου εκπονήθηκαν, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, χωρίς ωστόσο να μειωθούν τα ελλείμματα και το δημόσιο χρέος. Αντιθέτως και παρά τα έσοδα που απέφεραν οι ιδιωτικοποιήσεις, το δημόσιο χρέος όχι μόνο δεν μειώθηκε, αλλά αυξήθηκε και μάλιστα με ιλιγγιώδεις ρυθμούς.

Κατόπιν αυτών προκύπτει εύλογο το ερώτημα: Μετά τις αποκρατικοποιήσεις τί; Ποιο είναι το περιουσιακό στοιχείο που απομένει να εκποιήσουμε, προκειμένου να ανορθωθεί, η μονίμως χρεωμένη ελληνική οικονομία;

Σήμερα, στην εποχή της μεγάλης οικονομικής ύφεσης, η ανάπτυξη των Δημόσιων Οργανισμών και Επιχειρήσεων αποτελεί τη μοναδική πηγή ανασύσταξης της Ελληνικής οικονομίας, το μοναδικό εργαλείο για την δημιουργία θέσεων εργασίας, την μόνη εγγύηση για την διεύρυνση των κοινωνικών παροχών και των κοινωνικών τιμολογίων.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ - ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης των αγορών και της απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας, ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ έχει διαφοροποιηθεί σε σχέση με το παρελθόν, παρόλα αυτά διαθέτει ακόμα σημαντικά εργαλεία πολιτικής, ικανά να επηρεάσουν τις εξελίξεις.

- Το Κράτος έχει την υποχρέωση να φροντίζει τον **ενεργειακό εφοδιασμό**, ώστε να είναι δυνατή η ανάπτυξη και η ανταγωνιστικότητα της οικονομίας.
- Έχει την υποχρέωση να είναι **ο μεγάλος Νομοθέτης, Ρυθμιστής**, που διαμορφώνει τους όρους λειτουργίας της αγοράς, επιβάλλει κανόνες και εγγυάται την πιστή εφαρμογή τους, δια των ελεγχόμενων φορέων.
- Το Κράτος οφείλει να εξασφαλίζει την πρόσβαση όλων στα ενεργειακά αγαθά και υπηρεσίες, καθώς **η ενέργεια είναι κοινωνικό δικαίωμα** και βασική προϋπόθεση για την κάλυψη των πιο βασικών αναγκών επιβίωσης. Συνεπώς οφείλει να διαμορφώνει την τιμο-

λογιακή πολιτική, καθιστώντας την ηλεκτρική ενέργεια προσιτή σε κάθε Έλληνα πολίτη, ανεξάρτητα της κοινωνικής και οικονομικής του θέσης.

- Τέλος το κράτος οφείλει **να φροντίζει την ποιότητα της ζωής των πολιτών**, μέσω της προστασίας του περιβάλλοντος.

Οι παραπάνω αρμοδιότητες, που σε κάθε ευνομούμενη πολιτεία είναι αυτονόητες, στον ελλαδικό χώρο αποδομούνται από μια πολιτική που έχει επίκεντρο την εξυπηρέτηση εγχώριων και πολυεθνικών συμφερόντων.

Οι πιέσεις της Τρόικας, το πλαίσιο Απελευθέρωσης της αγοράς και οι σκοπιμότητες των υποψήφιων ενεργειακών επενδυτών, συντελούν στη δημιουργία προϋποθέσεων που οδηγούν στον ενεργειακό μαρασμό της χώρας και το ξεπούλημα της Δημόσιας Επιχείρησης Ηλεκτρισμού.

Υπάρχει αντίλογος: Κυρίαρχος ρόλος της πολιτείας δεν είναι το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας, αλλά η διασφάλιση του δημοσίου συμφέροντος. Η κοινωνία, οι εργαζόμενοι που σήμερα στενάζουν υπό το βάρος των αντιλαϊκών μέτρων και των δυσβάστακτων ανατιμήσεων, απαιτούν σεβασμό στο δημόσιο αγαθό και την Επιχείρηση.

Απαιτούν, προστασία του δημόσιου συμφέροντος από τα παρασιτικά συμφέροντα, τα κερδοσκοπικά παιχνίδια και τις πρακτικές που παραβιάζουν κάθε έννοια ισονομίας.

Απαιτούν ριζική αναδιάρθρωση της ενεργειακής πολιτικής. Απαιτούν μια άλλη πολιτική που θα έχει άξονες: την ενεργειακή επάρκεια, την αξιοποίηση των εγχωρίων πηγών ενέργειας, την ποιότητα και την τιμή των παρεχόμενων υπηρεσιών, την ανάπτυξη της Δημόσιας Επιχείρησης, προς όφελος της κοινωνίας και της Ελληνικής οικονομίας.

Είναι προφανές πως η πρακτική που επιβλήθηκε, πριν και μετά μνημονίου στην εγχώρια αγορά ηλεκτρικής ενέργειας, εξυπηρετεί συμφέροντα και σκοπιμότητες.

Αυτό δεν μπορεί να συνεχιστεί. Στη χώρα μας ο εξηλεκτρισμός υπήρξε

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ το διάστημα που προηγήθηκε πρωτοστάτησε σε σειρά αγωνιστικών κινητοποιήσεων για σημαντικά ζητήματα που απασχόλησαν όχι μόνο τα μέλη της, αλλά το σύνολο των εργαζομένων της ΔΕΗ.

και συνεχίζει να είναι καθαρά υπό-θεση της ΔΕΗ. Η συμβολή στην οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη της χώρας υπήρξε καταλυτική.

Σήμερα, παρά την διαρκή υπονόμευση που υφίσταται, εξακολουθεί να παραμένει η μεγαλύτερη επιχείρηση της χώρας, με καθοριστικό ρόλο στα ενεργειακά θέματα. Στόχος μας είναι να παραμείνει η ΔΕΗ ο μεγάλος ενεργειακός παράγοντας της χώρας

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΕΚΠΟΙΗΣΗΣ ΤΗΣ ΔΕΗ

Το τελευταίο διάστημα γινόμαστε αποδέκτες ανακοινώσεων, δηλώσεων, προθέσεων κυβερνητικών αξιωματούχων σχετικά με την εκχώρηση νέου πακέτου μετοχών στο χρηματιστήριο αξιών.

Όλο και πυκνώνουν οι αναφορές στο ενδεχόμενο ανεύρεσης στρατηγικού επενδυτή, την παραχώρηση λιγνιτικών μονάδων σε Μεγαλόπολη και Αμύνταιο, την πώληση μεριδίων των θυγατρικών σε Μεταφορά, Διανομή και Ανανεώσιμες Πηγές Ενέργειας.

Το κράτος, προκειμένου να βρει ζεστό χρήμα προς εξυπηρέτηση των δανειακών του υποχρεώσεων προσανατολίζετε στην εύκολη λύση, την εκποίηση του δημόσιου πλούτου.

Η ΔΕΗ ωστόσο είναι η μόνη σκληρή βιομηχανία που απέμεινε στη χώρα. Είναι ο μόνος πάροχος Ηλεκτρικής Ενέργειας, για τις πιο απόμακρες και ακριτικές περιοχές του τόπου. Είναι ο μοναδικός φορέας που εγγυάται το κοινωνικό τιμολόγιο.

Η ΔΕΗ δεν είναι μονάχα εθνικός πλούτος, είναι πολιτισμός και ο πολιτισμός δεν πωλείται. Για την ΕΤΕ/ΔΕΗ, το ενδεχόμενο νέας μετοχοποίησης, έχει κλείσει οριστικά και αμετάκλητα. Κάθε σκέψη για εκχώρηση νέου πακέτου μετοχών, είναι ΑΙΤΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ. Αντίστοιχα, το ενδεχόμενο στρατηγικού επενδυτή, τυχόν σχέδια πώλησης μονάδων ή θυγατρικών και αλλοίωσης του ιδιοκτησιακού καθεστώτος, είναι ΚΟΚΚΙΝΗ ΓΡΑΜΜΗ.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ

Ο ρόλος του συνδικαλιστικού κινήματος αναδεικνύεται μέσα από τις επιλογές, τις διεκδικήσεις, τις πρακτικές, και πρωτίστως τη δράση που αναπτύσσει σύμφωνα με τις προκλήσεις των καιρών. Η μεγαλύτερη Δημόσια Επιχείρηση της χώρας, εδώ και πολλά χρόνια παρουσιάζει εικόνα εγκατάλειψης στο πιο σημαντικό της κεφάλαιο, το ανθρώπινο δυναμικό.

Αποτέλεσμα αυτών:

- Αδυναμία κάλυψης των αναγκών του κοινωνικού συνόλου. Φαινόμενα αποσύνθεσης συνεργείων και απώλεια πολύτιμης τεχνογνωσίας.
- Απαραδέκτες συνθήκες εργασίας, με τραγικές συνέπειες σε βάρος της ασφάλειας του προσωπικού. Παραβίαση Οδηγιών και Κανονισμών της Επιχείρησης, σχετικά με την επάνδρωση βαρδών και συνεργείων.

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ, το διάστημα που προηγήθηκε, κατέβαλε κάθε δυνατή προσπάθεια προκειμένου **να αναδείξει το τεράστιο έλλειμμα ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ.** Δεν πετύχαμε θεαματικά και άμεσα αποτελέσματα. Εκείνο που πετύχαμε είναι να αναδειχτούν οι παραλήψεις και να θέσουμε Διοίκηση και πολιτεία προ των ευθυνών τους.

Η προσπάθεια δεν σταματά. Συνεχίζεται και εντείνεται έως ότου εξαιρεθεί οριστικά η ΔΕΗ, από το πάγωμα των προσλήψεων. Συνεχίζεται προκειμένου να καλυφθούν άμεσα οι υπόλοιπες 400 θέσεις από τον διαγωνισμό (1/2007), αλλά και των διαγωνισμών 2/2007 και 1/2008.

Απαίτηση και στόχος μας είναι:

- Νέες προσλήψεις προσωπικού, ικανές να καλύψουν τις πραγματικές ανάγκες της Επιχείρησης.
- Οι προσλήψεις να αποτυπώνονται με τη συμμετοχή των εργαζομένων και να κυριαρχεί η εξειδίκευση μέσω των Σχολών ΔΕΗ.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΣΤΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑ

Για την ΕΤΕ/ΔΕΗ, η ασφάλεια και η υγεία των εργαζομένων στους χώρους εργασίας, αποτελεί αδια-

Στην εποχή της παγκοσμιοποίησης των αγορών και της απελευθέρωσης της αγοράς ενέργειας, ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ έχει διαφοροποιηθεί σε σχέση με το παρελθόν, παρόλα αυτά διαθέτει ακόμα σημαντικά εργαλεία πολιτικής, ικανά να επηρεάσουν τις εξελίξεις.

πραγμάτευτη αξία και βασικό μέλημα. Κύριος στόχος η εξάλειψη των αιτιών και των κινδύνων που σχετίζονται με τις δραστηριότητές μας, ώστε να εξασφαλιστούν ασφαλείς συνθήκες εργασίας για τους εργαζόμενους.

Αξιοποιώντας τα πλεονεκτήματα που μας παρέχει ο νόμος, τους ελεγκτικούς μηχανισμούς, τις επιτροπές υγιεινής και ασφάλειας, ευελπιστούμε να διασφαλίσουμε ένα πιο ασφαλές περιβάλλον εργασίας, επιβάλλοντας:

- Συμμόρφωση της Επιχείρησης με τις σχετικές απαιτήσεις του νόμου.
- Χρήση της εκτίμησης επαγγελματικού κινδύνου ως βάση για τον προσδιορισμό, την αξιολόγηση και τον έλεγχο απειλών και κινδύνων στον εργασιακό χώρο.
- Έλεγχο για την πιστή τήρηση του Νόμου 158/75, των Οδηγιών Διανομής (13 – 14 – 15), καθώς και του Οργανογράμματος για την επάνδρωση βαρδίων και συνεργείων.
- Αυστηρό έλεγχο των συμβατικών υποχρεώσεων των εργολάβων, σύμφωνα με την σύμβαση Δ.Δ – 171.
- Τήρηση των κανονισμών Υγιεινής και Ασφάλειας στους εργασιακούς χώρους, προκειμένου να σταματήσει η καθημερινή θυσία των εργαζομένων.

Είμαστε αποφασισμένοι να προωθήσουμε σε:

- Διεξαγωγή ελέγχων από κλιμάκια της ΕΤΕ/ΔΕΗ σε όλες τις επιχειρησιακές δραστηριότητες, είτε πρόκειται για τη ΔΕΗ, είτε για τους εργολάβους.
- Δημόσιες αναφορές στον τύπο, σχετικά με τις επιδόσεις της Επιχείρησης στον τομέα Υγιεινής και Ασφάλειας.
- Έλεγχο για φαινόμενα μη καταγραφής ατυχημάτων, τραυματισμών και περιπτώσεων επαγγελματικών νόσων
- Έλεγχο και αξιολόγηση της ΔΥΑΕ, όσο και του στελεχιακού δυναμικού που απασχολείται με τις συνθήκες εργασίας, την εξάλειψη των ατυχημάτων, των επαγγελματικών τραυματισμών και νόσων.

Τέλος είναι ανειλημμένη υποχρέωση να στείλουμε στον Εισαγγελέα, κάθε περίπτωση που παρατηρούνται φαινόμενα, σε βάρος της ασφάλειας και της σωματικής ακεραιότητας των εργαζομένων.

ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΚΑ

Οι εργαζόμενοι και συνταξιούχοι είναι τα θύματα πολιτικών επιλογών, που στο όνομα της δημοσιονομικής προσαρμογής αξίωσαν την περικοπή εργασιακών, ασφαλιστικών και κοινωνικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων.

Η κυβέρνηση, σε απόλυτη αναντιστοιχία με τις προεκλογικές της εξαγγελίες, φόρτωσε μονομερώς τα βάρη του μνημονίου στα γνωστά «υποζύγια», τους κοινωνικά ασθενέστερους.

Οι μισθωτοί της ΔΕΗ, υπήρξαν απ' τα πρώτα θύματα των αντιλαϊκών Νόμων 3833/2010 και 3845/2010, με περικοπή μισθών και συντάξεων, κατάργηση επιδόματος αδείας και δώρων Χριστουγέννων και Πάσχα.

Σήμερα, με ρύθμιση που εντάχθηκε την τελευταία στιγμή στο “πολυνομοσχέδιο καρμανιόλα” περιλαμβάνονται στις διατάξεις του νέου μισθολογίου, το οποίο επιβάλλει επιπλέον δυσβάστακτες μειώσεις, καταργώντας παράλληλα και τις Συλλογικές Συμβάσεις Εργασίας.

Μας γυρίζουν έναν αιώνα πίσω.

Μπροστά σ' αυτήν την πραγματικότητα κανείς δεν μπορεί να ερμηνεύει με διαφορετικό τρόπο τις κυβερνητικές προθέσεις. Η εφαρμογή του “ΕΝΙΑΙΟΥ ΦΤΩΧΟΛΟΓΙΟΥ” θα καθορίσει το τοπίο για τα επόμενα χρόνια, (τις εργασιακές σχέσεις, τις αμοιβές, την ποιότητα ζωής και τελικά, το μέλλον και την προοπτική της Επιχείρησης.

Στη βάση αυτή, καλούμε όλους τους εργαζόμενους σε διαρκή ετοιμότητα, έναντι των επιθέσεων που δέχεται το εργατικό εισόδημα. Σε διαρκή συστράτευση και αγώνα, προκειμένου να μπουν οι βάσεις για την ακύρωση του επαίσχυντου Μνημονίου, που στραγγαλίζει την κοινωνία και την αξιοπρέπειά μας.

Είμαστε σε θέση μάχης. Λέμε ΟΧΙ στις φιλελεύθερες συνταγές Κυβέρνησης και Τρόικας. Αντιστεκόμαστε

Για την ΕΤΕ/ΔΕΗ, η ασφάλεια και η υγεία των εργαζομένων στους χώρους εργασίας, αποτελεί αδιαπραγμάτευτη αξία και βασικό μέλημα. Κύριος στόχος η εξάλειψη των αιτιών και των κινδύνων που σχετίζονται με τις δραστηριότητές μας, ώστε να εξασφαλιστούν ασφαλείς συνθήκες εργασίας για τους εργαζόμενους.

στην αντικοινωνική λαίλαπα που οδηγεί στον κατακερματισμό και την διάλυση του κοινωνικού ιστού της χώρας. Βάζουμε STOP στην πολιτική που ξεπουλά το δημόσιο πλούτο της χώρας και επιβάλλει στους αδύναμους να πληρώσουν την κρίση.

- ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ λέμε ΟΧΙ στη λεηλασία των οικονομικών μας κατακτήσεων.
- ΟΧΙ στο νέο μισθολόγιο - φτωχολόγιο.
- ΟΧΙ στα αντιλαϊκά μετρά που εξαθλιώνουν τους εργαζόμενους, απαξιώνουν την μισθωτή εργασία, βαθιάνουν στην ύφεση και αυξάνουν την ανεργία.
- Κάτω τα χέρια από τα εισοδήματα. Καμία μεταβολή στο καθεστώς των συλλογικών διαπραγματεύσεων.

Διεκδικούμε:

- Κατάργηση των αντιλαϊκών Νόμων και επιστροφή των απολεσθέντων αποδοχών.
- Φορολογική δικαιοσύνη, σε αναπτυξιακή κατεύθυνση, χωρίς χαριστικές ρυθμίσεις για τους οικονομικά ισχυρούς.
- Σεβασμό των ελεύθερων συλλογικών διαπραγματεύσεων σε κάθε χώρο δουλειάς, τόσο στο δημόσιο, όσο και στον ιδιωτικό τομέα.
- Ανάπτυξη της οικονομίας, με επίκεντρο τον άνθρωπο, με κοινωνική δικαιοσύνη, με συμμετοχή, με δημιουργία θεσμών διαφάνειας και αξιοκρατίας.
- Αύξηση των αποδοχών, ενίσχυση και προστασία του εισοδήματος, βελτίωση και όχι επιδείνωση του επιπέδου διαβίωσης, για κάθε πολίτη.

Τέλος, η ΕΤΕ/ΔΕΗ, δεν πρόκειται να συναινέσει σε οποιαδήποτε συμφωνία που θα αμφισβητεί κατακτήσεις προηγούμενων ΣΣΕ. Για το λόγο αυτό και με απόλυτο σεβασμό προς όλες τις κατηγορίες των συναδέλφων, έχουμε καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση στην Ομοσπονδία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Οι παραπάνω θέσεις και προτάσεις αποτελούν συμβολή στο διάλογο και εγγύηση για μια νέα αγω-

νιστική πορεία της ΕΤΕ/ΔΕΗ. Είναι το επιστέγασμα της αγωνίας και η βούληση για τη διασφάλιση των κατακτήσεων μέσα στη δίνη των δημοσιονομικών εξελίξεων. Είναι η προσδοκία των συναδέλφων μας, που έρχεται από το χθες, διατρανώνεται σήμερα, για ένα βέβαιο μέλλον, για εμάς και τα παιδιά μας.

Το συνδικαλιστικό κίνημα της ΔΕΗ, έχοντας την ΕΤΕ/ΔΕΗ ως κινητήρια δύναμη, υπήρξε ιστορικά ο παραγωγικότερος και πλέον αξιόπιστος φορέας δημοκρατικών, ταξικών αντιλήψεων και αγώνων.

Σήμερα, συνεχίζει, στηριζόμενη στη δημοκρατική λειτουργία, στις δημοκρατικές αρχές, στον ταξικό τους προσανατολισμό να συγκρούεται, να δίνει μάχες, να ηγείται στα δίκαια και ώριμα αιτήματα ενάντια σε οποιονδήποτε φορέα αυταρχικών αντεργατικών και αντιλαϊκών αντιλήψεων και πρακτικών.

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ έχει παρελθόν, έχει τεράστια προσφορά, έχει παρόν. Η ΕΤΕ/ΔΕΗ είναι ο θεματοφύλακας των εργατικών κατακτήσεων, που μαζί με τα χιλιάδες μέλη της αναλαμβάνει την ευθύνη να μετατρέψει την αγωνία σε ελπίδα και χαμόγελο.

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ είναι εδώ. Είμαστε ΟΛΟΙ εδώ... Κήρυκες της ευημερίας, φύλακες των κατακτήσεων, μαχητές για τις αξίες και τις αρχές του κινήματος.

Είμαστε μια γροθιά, αποφασισμένοι να μην παρακολουθούμε αμέτοχοι τι πράττει η εκάστοτε πολιτική εξουσία για μας, αλλά τι κάνουμε εμείς, για να ΑΠΟΤΡΕΨΟΥΜΕ την ισοπέδωση των θεμελιωδών εργασιακών μας δικαιωμάτων, τη ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΗ του βιοτικού μας επιπέδου, τη ΒΕΛΤΙΩΣΗ της επαγγελματικής, εργασιακής και κοινωνικής μας θέσης.

Για την ΕΤΕ/ΔΕΗ υπάρχει όραμα, υπάρχει διέξοδος, υπάρχει άλλος δρόμος, που όλοι μαζί μπορούμε να διανύσουμε. Ο δρόμος του αγώνα, της αλληλεγγύης, της συνοχής και της δικαιοσύνης.

ΕΜΠΡΟΣ για να κερδίσουμε το χαμένο έδαφος των κατακτήσεων. ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ με συναδελφικότητα και αλληλεγγύη για να κατακτήσουμε αυτό που μας αξίζει - αυτό που ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙ.

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ, δεν πρόκειται να συναινέσει σε οποιαδήποτε συμφωνία που θα αμφισβητεί κατακτήσεις προηγούμενων ΣΣΕ. Για το λόγο αυτό και με απόλυτο σεβασμό προς όλες τις κατηγορίες των συναδέλφων, έχουμε καταθέσει ολοκληρωμένη πρόταση στην Ομοσπονδία.

Οργανωτική εισήγηση

Του Γεράσιμου Θεοχαράτου
Οργανωτικού Γραμματέα ΕΤΕ/ΔΕΗ

Το 50^ο Γενικό Συμβούλιο της ΕΤΕ/ΔΕΗ πραγματοποιείται εν μέσω ραγδαίων πολιτικών, οικονομικών και κοινωνικών εξελίξεων που προκαλεί η πρωτοφανής χρηματοπιστωτική κρίση, διαμορφώνοντας ένα ιδιαίτερα αρνητικό περιβάλλον για τον κόσμο της εργασίας.

Διανύουμε μια δύσκολη περίοδο τόσο σε εθνικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο. Η πραγματικότητα που έχει διαμορφωθεί τα τελευταία χρόνια, μόνο αισιοδοξία δεν προκαλεί. Στον τόπο μας, οι παθογένειες ενός συστήματος υπό κατάρρευση, είναι αυτές που οδήγησαν τη χώρα σε μια συνολική κρίση θεσμών και αξιών και την οικονομία σε μια βαθιά κρίση δανεισμού που την έφερε στα πρόθυρα της χρεοκοπίας.

Έχουμε επισημάνει εδώ και πολύ καιρό ότι η χώρα μας από τον Μάρτη του 2010 και την υπογραφή του μνημονίου, έχει απωλέσει ένα σημαντικό κομμάτι της εθνικής της κυριαρχίας, εκχωρώντας το σε δάνειες δυνάμεις και υπερεθνικά κέντρα.

Έχουμε επίσης επισημάνει ότι μπήκαμε ανεπιστρεπτί σε έναν φαύλο κύκλο, που οι αντιθέσεις στην Ευρώπη θα οξύνονται, το χάσμα πλουσίων και φτωχών χωρών θα βαθαιίνει, με τις δεύτερες να κυνηγούν ατέρμονα μεγέθη μέσα από επικαιροποιημένα Μνημόνια και Σύμφωνα δημοσιονομικής πειθαρχίας και ανταγωνιστικότητας που θα βαθαιίνουν την εξάρτησή.

Έτσι η Ελλάδα για τα επόμενα χρόνια θα είναι οικονομικά (και όχι μόνο), απόλυτα εξαρτημένη και αναγκασμένη να υπακούει στις επιταγές των δανειστών της, μη μπορώντας να ασκήσει εθνικές πολιτικές και σχεδιασμούς ανάπτυξης σαν κυρίαρχο κράτος.

Είναι φανερό ότι ο καπιταλισμός βρήκε την επόμενη “μεγάλη ιδέα”, που είναι “να σώσουμε τη χώρα από τη χρεοκοπία”. Και είναι πιο φανερό ότι στο όνομα αυτής της “μεγάλης ιδέας” θα γίνουν εγκλήματα εις βάρος των εργαζομένων και του κοινωνικού

κράτους τα επόμενα χρόνια, έως ότου γίνουν οι απαραίτητες ανακατανομές πλούτου πάντα υπέρ της άρχουσας τάξης και των συγκεκριμένων τζακιών.

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι, Δεν τα φάγαμε μαζί. Δεν έχουμε κανένα συναίσθημα συλλογικής. Η ΕΤΕ/ΔΕΗ τούτη την ώρα που βάλλονται βάνουσα θεσμοί και κατακτήσεις ετών, που κινδυνεύουν με άμεση συρρίκνωση μισθοί και συντάξεις, εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα, οφείλει να συνταχθεί με το σύνολο των εργαζομένων της χώρας στην πρωτοπορία των λαϊκών και κοινωνικών αγώνων.

Και αυτό θα κάνει, ενάντια στις αντεργατικές μεθοδεύσεις της Τρόικας, της Κυβέρνησης και των Πιστωτών. Θα μας βρουν ολοκληρωτικά και ασυμβίβαστα απέναντί τους το επόμενο διάστημα όσοι απεργάζονται σχέδια για την κατάρρευση των Συλλογικών Συμβάσεων, τη συρρίκνωση των αμοιβών μας και τη διάλυση των εργασιακών μας σχέσεων.

Απαιτούμε από την Κυβέρνηση να επιτελέσει το συνταγματικό της ρόλο και να αρνηθεί να νομοθετεί υπέρ των τοκογλύφων δανειστών παραβιάζοντας το Σύνταγμα και προκαλώντας το λαϊκό περί δικαίου αίσθημα. Απαιτούμε από την ΔΕΗ την υπογραφή της Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και το σεβασμό των Νόμων, των θεσμών και των Οργανισμών.

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ θα αγωνιστεί με το σύνολο των εργαζομένων όπως έκανε πάντα, χωρίς εξαρτήσεις, χωρίς κομματικές και ιδεολογικές δουλείες.

Με πίστη στο δόγμα “δεν είμαστε δεδομένοι για κανέναν” πορεύεται ασυμβίβαστα μπροστά δίνοντας τα επόμενά της ραντεβού με την Κυβέρνηση και την εργοδοσία στα πεζοδρόμια, εκεί που χτίζεται πραγματικά η ενότητα, εκεί που σφυρηλατείται η νέα συλλογική συνείδηση των εργαζομένων της χώρας.

Η χώρα μας από τον Μάρτη του 2010 και την υπογραφή του μνημονίου, έχει απωλέσει ένα σημαντικό κομμάτι της εθνικής της κυριαρχίας, εκχωρώντας το σε δάνειες δυνάμεις και υπερεθνικά κέντρα.

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι, Στο 49^ο Γενικό Συμβούλιο και στο παράρτημα της οργανωτικής εισήγησης περιγράψαμε αναλυτικά την κατάσταση στην οποία οργανωτικά βρίσκεται σήμερα το Σ/Κ της ΔΕΗ, όπως: (πολυδιάσπαση, κλαδικά περιφερειακά Σωματεία, τα οποία εν πολλοίς ακυρώνουν την ουσιαστική παρέμβαση. κλπ), όπως επίσης και τους στόχους της ΕΤΕ/ΔΕΗ με κυρίαρχο ένα κλαδικό Σωματείο ανά κατηγορία.

Στην υπαρκτή κατάσταση την οποία βρισκόμαστε και αναγνωρίζεται από όλους, το να καταγράψουμε απλά την πραγματικότητα, δεν αρκεί. Ο ρόλος του Σ/Κ είναι να προτείνει λύσεις. Λύσεις συνδικαλιστικές αλλά και οργανωτικές. Οι καλύτερες πολιτικοσυνδικαλιστικές αρχές όταν δεν υποστηρίζονται από οργανωτικές λειτουργίες, γίνονται κενό γράμμα.

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ έχει στόχο, συνδικατάτο με πολιτικό λόγο, συνδικαλιστική δράση και δημοκρατική λειτουργία.

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΤΗΣ ΕΤΕ/ΔΕΗ

- **Το 1977 καταρτίστηκε το πρώτο καταστατικό της ΕΤΕ/ΔΕΗ.**
- **Το 1984 έγινε η πρώτη τροποποίηση.**
- **Το 1995 έγινε η δεύτερη τροποποίηση που ισχύει έως σήμερα.**

Μέσα από την δράση και λειτουργία της ΕΤΕ/ΔΕΗ από το 1995 έως σήμερα έχουν συμβεί **ουσιαστικές μεταβολές** στο επίπεδο της Επιχείρησης, τους Εργαζόμενους της οποίας εκπροσωπούμε και η ΕΤΕ/ΔΕΗ με σαφήνεια και θεσμοθετημένο τρόπο μέσω της τροποποίησης συγκεκριμένων παραγράφων πρέπει να ενσωματώσει.

Με στόχο το καταστατικό να μεταβληθεί σε ουσιαστικό εργαλείο παρέμβασης για την επίλυση των προβλημάτων της κατηγορίας μας.

Πιο κάτω παρουσιάζονται ορισμένες τροποποιήσεις του καταστατικού, οι οποίες μπορεί να διαμορφωθούν από τα μέλη και τις Γενικές Συνελεύσεις των ΤΔΕ, συμπληρωθούν από το Διοικητικό Συμβούλιο

της ΕΤΕ/ΔΕΗ, το Γενικό Συμβούλιο και ψηφιστούν στην Γενική Συνέλευση που θα πραγματοποιηθεί το προσεχές διάστημα.

ΑΞΙΟΝΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΩΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΩΝ

Στο 49^ο Γενικό Συμβούλιο επικαιροποιήθηκαν οι καταστατικές τροποποιήσεις, που είχαν ψηφιστεί στις εκλογές τις 26 & 27/5.2010.

1) Τροποποίηση Οργανωτικών Θεμάτων:

- Γενικό Συμβούλιο το πρώτο τρίμηνο ανά έτος και Περιφερειακές Συσκέψεις στο 2^ο τρίμηνο.
- Ποιοι μπορούν να γίνουν μέλη, (με βάση την νέα δομή της Επιχείρησης), στην ΕΤΕ/ΔΕΗ - ΚΗΕ (ΚΛΑΔΟΣ ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ).

Επίσης μπορούν να γίνουν μέλη οι εργαζόμενοι σε: ΤΑΥΤΕΚΩ - ΤΑΠ/ΔΕΗ - ΔΕΣΜΗΕ - ΑΝΑΝΕΩΣΙΜΕΣ ΔΕΗ. ΑΕ, καθώς και εργαζόμενοι σε όσες θυγατρικές εταιρίες της ΔΕΗ. ΑΕ και ομίλων εταιριών της ΔΕΗ που στο μέλλον προκύψουν..

2) Οικονομικά:

- Ενοποιούνται τα δυο επιμέρους Ταμεία (Αλληλοβοηθείας & Απεργιακό).

3) Αρχαιρεσίες:

- Διορισμός Τοπικών Εφορευτικών Επιτροπών, από την Κεντρική Εφορευτική Επιτροπή, που προεδρεύει Δικαστικός Αντιπρόσωπος.

- Ανώτατο όριο υποψηφιοτήτων,

Το 5πλασιο των μελών του Δ.Σ.

Το 9πλασιο των μελών της Εξελεγκτικής Επιτροπής.

Το 3πλασιο συνέδρων για την Ομοσπονδία.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Συναδέλφισσες, Συνάδελφοι, Η ΕΤΕ/ΔΕΗ ήταν, είναι και θα είναι πάντα φανατικά προσηλωμένη στο μονομέτωπο αγώνα ενάντια στις μεθοδεύσεις Κυβέρνησης, Τρόικας και εργοδοσίας.

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ λογοδοτεί μόνο στους απλούς εργαζόμενους, σ' αυτούς που την τίμησαν με την εμπιστοσύνη τους και την επιφόρτισαν με την ευθύνη της εκπροσώπησης.

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ μακριά από κάθε είδους εξαρτήσεις θα συνεχίσει να αγωνίζεται για ένα Ενωτικό, Αγνωστικό Συνδικαλιστικό Κίνημα, για ένα διεκδικητικό και νικηφόρο Σύλλογο.

Είναι πιο φανερό ότι στο όνομα της "μεγάλης ιδέας", να σώσουμε τη χώρα από τη χρεοκοπία, θα γίνουν εγκλήματα εις βάρος των εργαζομένων και του κοινωνικού κράτους τα επόμενα χρόνια, έως ότου γίνουν οι απαραίτητες ανακατανομές πλούτου πάντα υπέρ της άρχουσας τάξης και των συγκεκριμένων τζακιών.

Του **Θωμά Μιχαλάτου**
Ταμία της ΕΤΕ/ΔΕΗ

Οικονομικός Απολογισμός (2010 - 2011)

Συν/σες-φοι ,

Σύμφωνα με το Καταστατικό του Σωματίου μας είμαστε έτοιμοι να ξεκινήσουμε τις εργασίες του 50ου Γενικού Συμβουλίου μας, το οποίο διεξάγεται σε μία πολύ κρίσιμη περίοδο με εξελίξεις στην χώρα μας αλλά και στην ΔΕΗ ΑΕ.

Είμαστε στο 2011, μία χρονιά που βρίσκει τη χώρα μας σε μεγάλη οικονομική κρίση, όπου καλούμαστε όλοι να προσαρμοστούμε σε σημαντικές φορολογικές επιβαρύνσεις, συρρικνώσεις αποδοχών, μια χρονιά που βρίσκει όλους εμάς τους εργαζόμενους αντιμέτωπους με πάρα πολλά προβλήματα, (απολύσεις, μείωση μισθών, ανεργία κ.λ.π.).

Βρισκόμαστε αντιμέτωποι σε μια κατάσταση όπου οι κυρίαρχες πολιτικοκοινωνικές δυνάμεις επιδιώκουν στο όνομα δήθεν της αντιμετώπισης της κρίσης, και στο όνομα των επιταγών της ΤΡΟΪΚΑ, τη χρεοκοπία της χώρας και την οικονομική εξαθλίωση των εργαζομένων.

Οι εργαζόμενοι και η κοινωνία άλλα περίμεναν και με άλλα βρίσκονται αντιμέτωποι, και καλού-

νται να πληρώσουν και πάλι για μια κατάσταση που δεν δημιούργησαν αυτοί. Οι εργαζόμενοι μπροστά σε αυτή την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί, δεν έχουν άλλο δρόμο επιλογής πέρα από την σύγκρουση με τις δυνάμεις αυτές που οδήγησαν τη χώρα στο γκρεμό και που με ψευδοδηλήματα που ακόμη και τώρα υπόσχονται σωτηρία και λύση των προβλημάτων της χώρας.

Οι εργαζόμενοι πρέπει να απαντήσουν δημιουργώντας πλατύ μέτωπο αντίδρασης και πάλης απέναντι στις αντιλαϊκές και αντεργατικές μεθόδους της Κυβέρνησης.

Ενόψει της διεξαγωγής του 50ου Γενικού Συμβουλίου της Ένωσής μας και σύμφωνα με το Καταστατικό μας δημοσιεύουμε τον Οικονομικό Απολογισμό του 2010 και του 2011 (1/1-31/10/2011) και τον Προϋπολογισμό 1/11/ 2011 μέχρι 31/12/2011 καθώς και τον Προϋπολογισμό 2012.

Τα Οικονομικά στοιχεία διέπονται από πλήρη διαφάνεια σε όλα τα επίπεδα όπως οι Καταστατικές λειτουργίες απαιτούν, σύμφωνα με το Άρθρο 21 του Κα-

ταστατικού ΕΤΕ/ΔΕΗ και το Άρθρο 10 παρ.1 του Κανονισμού Λειτουργίας του Απεργιακού Ταμείου.

Γίνεται λεπτομερής έλεγχος από την Κεντρική Εξελεγκτική Επιτροπή αφού έχει γίνει ήδη έλεγχος και επίβλεψη από τον Φοροτεχνικό, που έχουν ως συνολική ευθύνη τον εποπτικό έλεγχο του Ταμείου, για την τήρηση των Καταστατικών υποχρεώσεων του Σωματίου μας αλλά και όλων όσων απορρέουν σύμφωνα με τους Νόμους του κράτους.

Στα Δ/Σ της ΕΤΕ/ΔΕΗ τα οποία πραγματοποιούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα γίνεται αναλυτική μηνιαία παρουσίαση και έλεγχος των οικονομικών θεμάτων τόσο από την Εξελεγκτική Επιτροπή η οποία υποβάλλει έκθεση –εισήγηση πεπραγμένων, όσο και από το Δ/Σ της ΕΤΕ/ΔΕΗ το οποίο εγκρίνει με βάση άρθρα του Καταστατικού τα οικονομικά στοιχεία.

Το 2010 αλλά και το 2011 που διανύουμε κληθήκαμε να αντιμετωπίσουμε οξυμένα ζητήματα με επακόλουθο να γίνουν πολλές απεργιακές κινητοποιήσεις και λόγω των προβλημάτων με την επι-

Βρισκόμαστε αντιμέτωποι σε μια κατάσταση όπου οι κυρίαρχες πολιτικοκοινωνικές δυνάμεις επιδιώκουν στο όνομα δήθεν της αντιμετώπισης της κρίσης, και στο όνομα των επιταγών της ΤΡΟΪΚΑ, τη χρεοκοπία της χώρας και την οικονομική εξαθλίωση των εργαζομένων.

Οικονομικός Απολογισμός (2010 - 2011)

Προϋπολογισμός 2012

βολή των επιταγών του ΔΝΤ στη χώρα αλλά και ιδιαίτερα λόγω των προβλημάτων εξαιτίας του διαχωρισμού των υπηρεσιών της ΔΕΗ Α.Ε., αλλά και των ανακοινώσεων της Κυβέρνησης για την τμηματική πώληση εργοστασίων της.

Η παρουσία όλων μας στους χώρους δουλειάς, σε όλες τις κινητοποιήσεις που προκήρυξε η ΓΕΝΟΠ/ΔΕΗ-ΚΗΕ και η Γ.Σ.Ε.Ε ήταν δυναμική.

Επίσης στηρίξαμε πολλές ΤΔΕ που είχαν προκηρύξει απεργιακά μέτρα για την επίλυση τοπικών προβλημάτων και τα μέλη του Δ/Σ παρευρέθηκαν παντού όπου τα αυξημένα προβλήματα απαιτούσαν.

Η σταδιακή μείωση των μελών λόγω συνταξιοδοτήσεων, η μη εγγραφή σημαντικού ποσοστού νέων μελών, σε συνάρτηση και με την στασιμότητα των προσλήψεων Τεχνικού προσωπικού, καθώς και η αύξηση των παγίων εξόδων του Σωματείου, επιβάλλει προσεκτική και συγκρατημένη διαχείριση των οικονομικών μας.

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ είναι υπερήφανη για το κοινωνικό έργο το οποίο προσφέρει στα μέλη της. Όπως όλα τα χρόνια έτσι και το 2010, η ΕΤΕ/ΔΕΗ προσπάθησε να ικανοποιήσει όλα τα οικονο-

μικά αιτήματα που αφορούσαν σε Βοηθήματα πασχόντων συναδέλφων, και θα συνεχίσει με την ίδια υπευθυνότητα και τα επόμενα χρόνια.

Ο Οικονομικός Απολογισμός της ΕΤΕ/ΔΕΗ και ο Προϋπολογι-

σμός ψηφίστηκαν από τα μέλη του Δ/Σ της ΕΤΕ/ΔΕΗ.

Παραθέτουμε παρακάτω τον Οικονομικό Απολογισμό του Κεντρικού και του Απεργιακού Ταμείου καθώς και τον Προϋπολογισμό του Κεντρικού Ταμείου για το 2011-2012.

ΚΕΝΤΡΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ	
ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2010	
Ε Σ Ο Δ Α	
ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/12/2009	119.858,95
ΕΣΟΔΑ 1/1/2010-31/12/2010	1.321.725,31
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 1/1-31/12/2010	1.441.584,26
Ε Ξ Ο Δ Α	
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 1/1-31/12/2010	1.440.658,32
ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/12/2010	925,94
ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2011	
Ε Σ Ο Δ Α	
ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/12/2010	925,94
ΕΣΟΔΑ 1/1/2011-31/10/2011	748.567,95
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 1/1-31/10/2011	749.493,89
Ε Ξ Ο Δ Α	
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 1/1-31/10/2011	735.567,06
ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/10/2011	13.926,83
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 1 / 11 - 31 / 12 / 2011	
Ε Σ Ο Δ Α	
ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/10/2011	13926,83
ΕΣΟΔΑ 1/11/2011-31/12/2011	138292,88
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 1/11-31/12/2011	152219,71
Ε Ξ Ο Δ Α	
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 1/11-31/12/2011	147.112,00
ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/12/2011	5.107,71
ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ 2012	
Ε Σ Ο Δ Α	
ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/12/2011	5.107,71
ΕΣΟΔΑ 1/1/2012-31/12/2012	816.000,00
ΣΥΝΟΛΟ ΕΣΟΔΩΝ 1/1-31/12/2012	821.107,71
Ε Ξ Ο Δ Α	
ΣΥΝΟΛΟ ΕΞΟΔΩΝ 1/1-31/12/2012	815.255,00
ΥΠΟΛΟΙΠΟ 31/12/2012	5.852,71

Η ΕΤΕ/ΔΕΗ είναι υπερήφανη για το κοινωνικό έργο το οποίο προσφέρει στα μέλη της. Όπως όλα τα χρόνια έτσι και το 2010, η ΕΤΕ/ΔΕΗ προσπάθησε να ικανοποιήσει όλα τα οικονομικά αιτήματα που αφορούσαν σε Βοηθήματα πασχόντων συναδέλφων, και θα συνεχίσει με την ίδια υπευθυνότητα και τα επόμενα χρόνια.

ΕΝΩΣΗ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΔΕΗ

1977-2011
34 ΧΡΟΝΙΑ

ΑΤΑΛΑΝΤΕΥΤΗΣ ΤΑΞΙΚΗΣ
ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΗΣ ΠΟΡΕΙΑΣ